ທາງຜ່ານ ການຄ້າໄມ້ເຖືອນ ລະຫວ່າງລາວແລະຫວຽດນາມ

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ

eia
environmental
investigation
agency

ຄໍາຈາລຶກບຸນຄຸນ

ເອກະສານສະບັບນີ້ຈັດພິມຂຶ້ນໂດຍການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນຈາກສະຫະພາບເອີ ຣົບ.
ເນື້ອໃນເອກະສານທັງໝົດຂຶ້ນຢູ່ກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດ ລ້ອມສາກົນແຕ່ພຽງຜູ້ດຽວ ແລະບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງໃດໆທັງສິ້ນກັບສະຫະພາບເອີຣົບ.

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈນໍາມູນນິທິອາເດສຊຽມ (Adessium Foundation) ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນວຽກກ່ຽວກັບການກໍ່ອາດສະຍະກໍາຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມຂອງພວກເຮົາ.

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ຂຽນແລະປັບປຸງແກ້ໄຂບົດລາຍງານສະບັບນີ້.

ຈັດໜ້າແລະອອກແບບໂດຍ:
www.designsolutions.me.uk

ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ເອເມີຣ໌ເຊີນ ເພຼສ (Emmerson Press) ໃນການຈັດພິມບົດ ລາຍງານສະບັບນີ້
(Emmerson Press: +44 (0)1926 854400)

ກໍລະກົດ 2011

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ (EIA)

62/63 Upper Street, London N1 0NY, UK
Tel: +44 (0) 20 7354 7960
Fax: +44 (0) 20 7354 7961
email: ukinfo@eia-international.org

www.eia-international.org

ຮູບໜ້າປົກ:
ລວດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນຈາກລາວ
2010 © EIA

ສາລະບານ

1 ບົດນໍາ

2 ປ່າໄມ້ຂອງລາວຖືກຄຸກຄາມ

6 ອຸດສາຫະກໍາໄມ້ທີ່ກໍາລັງເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາຂອງຫວຽດນາມ

8 ວົງໃນການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນຂ້າມຊາຍແດນ

16 ປາຍທາງຂ້າງໜ້າ

18 ນະໂຍບາຍລະຫວ່າງປະເທດກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້

20 ຂໍ້ສະເໜີ

ສອງຄວາມໝາຍ:
ດົງ: ສໍາລັບຫວຽດນາມ ແມ່ນສະກຸນເງິນຂອງຊາດ
ດົງ: ສໍາລັບລາວ ຄື ປ່າໄມ້

ບົດນຳ

© EIA

ຍາມສວາຍັນໃນເດືອນກຸມພາປີ 2011 ມາບັນຈຸບັນກຸ່ມຢູ່ດ່ານກວດກາແຫ່ງໜຶ່ງໃນປ່າຫ່າງໄກສອກຫລີກຢູ່ແຂວງອັດຕະປື ເຂົ້າໄປເລິກທີ່ສຸດທາງພາກໃຕ້ຂອງປະເທດລາວ. ໄກອອກໄປບໍ່ເທົ່າໃດກິໂລແມັດແມ່ນຊາຍແດນຫວຽດນາມ ຊຶ່ງແມ່ນເຂດທີ່ງຽບສະຫງັດຢ່າງແປກປະຫລາດ ເນື່ອງຈາກວ່າກຸ່ມະກອນຫວຽດນາມຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງປະເທດ ທີ່ມາຮັບລົດບັນທຸກລາກຊຸງ ສາງເຂື່ອນ, ປູກໄມ້ແລະຕັດໄມ້ໄດ້ພາກັນກັບບ້ານເພື່ອສະຫລອງປີໃໝ່ຕາມປະເພນີຂອງຕົນ. ລົດຈັກສອງຄັນທີ່ຍັດມາໄດ້ລາກປະລາລິນທີ່ພະຍາຍາມລາກລອບເອົາໄມ້ແປນຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເປັນໄມ້ດູ່ມີລາຄາແພງຂ້າມຊາຍແດນ ອ້ອມຜ່ານຫຼາຍກຸ່ມ. ສອງສາມເດືອນກ່ອນໜ້ານີ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຈາກອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ເຫັນລົດບັນທຸກ 34 ຄັນບັນທຸກໄມ້ທ່ອນໄປຕາມເສັ້ນທາງດັ່ງກ່າວ ແລ່ນມຸ່ງໜ້າໄປຫວຽດນາມ. ເຖິງວ່າປະເທດລາວຈະມີການຫ້າມສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກນອກປະເທດກໍ່ຕາມ ລົດບັນທຸກເຫຼົ່ານັ້ນກໍ່ຍັງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຜ່ານໄປໄດ້ໂດຍບໍ່ມີຫຍັງຂັດຂວາງເລີຍ.

ການລະເມີດຢ່າງໂຈ່ງແຈ້ງຢູ່ບ່ອນນີ້ແມ່ນເລື່ອງປົກກະຕິຢູ່ແລ້ວ ເນື່ອງຈາກຜົນປະໂຫຍດທີ່ມະຫາສານຈາກກຳໄລທີ່ໄດ້ຈາກການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນຈາກລາວໄປຫວຽດນາມ. ລະຫວ່າງທີ່ມີການສຳຫຼວດຢູ່ພາກສະໜາມໃນປີ 2010 ແລະ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບເຫັນສາມບໍລິສັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວ. ບໍລິສັດພວກນີ້ໄດ້ສົ່ງໄມ້ທ່ອນໃຫ້ກັນປີລະ 250,000 ແມັດກ້ອນ. ປະລິມານຂອງການຄ້າໄມ້ທ່ອນທີ່ເກີດລະຫວ່າງສອງປະເທດຢ່າງໜ້ອຍເກືອບວ່າສອງເທົ່າຕົວຂອງຈຳນວນນີ້.

ໄມ້ທ່ອນເຫລົ່ານີ້ມາຈາກປ່າບາງບ່ອນ ຊຶ່ງເປັນປ່າແຂດຮ້ອນບ່ອນສຸດທ້າຍທີ່ບໍ່ຖືກບຸກລຸກມາກ່ອນຢູ່ໃນຂົງເຂດແມ່ນ້ຳຂອງ ຖືກລາກລົງໄປປ້ອນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ກຳລັງເຟື່ອງຟູຢູ່ຫວຽດນາມ. ໃນຂະນະທີ່ອຸດສາຫະກຳໄມ້ຂອງປະເທດລາວຊ້ຳພັດຈົມລົງຕາມເນື່ອງຂາດແຄນວັດຖຸດິບ. ຢູ່ພາຍໃນລາວ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄ້າໄມ້ກໍມີແຕ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ທີ່ສໍ້ລາດບັງຫລວງແລະນັກທຸລະກິດທີ່ມີເສັ້ນສາຍ ເຊັ່ນ ພວກນາຍໜ້າ ວໍໂລສກ ຫຼືຂາຍໄມ້ທ່ອນໃຫ້ຄົນຫວຽດນາມຊຶ່ງເປັນຜູ້ຊື້ເພື່ອເອົາເງິນຕາຕ່າງປະເທດ

ສ່ວນອຸດສາຫະກຳໄມ້ຂອງຕົນເອງຢູ່ໃນລາວນັ້ນບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມການສັ່ງຊື້ໄດ້ ເນື່ອງຈາກຂາດແຄນວັດຖຸດິບ. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຫລາຍຈາກການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນນີ້ແມ່ນບໍລິສັດຕັດໄມ້ແລະອຸດສາຫະກຳເຟີນເຈີທີ່ຕັ້ງຢູ່ຫວຽດນາມ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບໄມ້ທ່ອນທີ່ມີຜູ້ຈັດສົ່ງໃຫ້ໃນລາຄາຖືກນັ້ນເອງ. ການສືບສວນຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນເປີດເຜີຍວ່າ ໜຶ່ງໃນພວກທີ່ມາຕັດໄມ້ລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດລາວນັ້ນແມ່ນບໍລິສັດໜຶ່ງຂອງກອງທັບຫວຽດນາມ. ໃນເດືອນເມສາ ປີ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ສັງເກດເຫັນໄມ້ທ່ອນກອງໃຫຍ່ຢູ່ໃນອັດຕະປື ຊຶ່ງບໍລິສັດນີ້ເປັນເຈົ້າຂອງ ກຳລັງລໍຖ້າລາກລົງໄປຫວຽດນາມ. ໂດຍການລົງທຶນໃສ່ໂຄງ ການຕັດໄມ້, ການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳແລະສ້າງເຂື່ອນພະລັງງານນ້ຳ ບໍລິສັດຫວຽດນາມໄດ້ຖາງປ່າຢູ່ໃນປະເທດລາວເປັນບໍລິເວນຍາວຍືດຕັ້ງແຕ່ແຂວງຊຽງຂວາງຢູ່ໃນພາກກາງຂອງປະເທດໄປຈົນຮອດອັດຕະປືຢູ່ທາງພາກໃຕ້.

ໄມ້ທ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ຊຶ່ງຖືກລັກລອບລຳລຽງຂ້າມຊາຍແດນ ຈະຖືກນຳໄປປຸງແຕ່ງເປັນຜະລິດຕະພັນໄມ້ຢູ່ໃນຫວຽດນາມ ແລ້ວສົ່ງອອກໄປນອກປະເທດ ຊຶ່ງຕະຫຼາດຫລັກແມ່ນສະຫະລັດອາເມຣິກາແລະສະຫະພາບເອີຣົບ. ປະເທດຈາກທັງສອງພາກສ່ວນນີ້ໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍເກືອດຫ້າມບໍ່ໃຫ້ມີການເອົາໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍເຂົ້າມາຢູ່ໃນຕະຫລາດຂອງຕົນ ແຕ່ວ່າການຫລັ່ງໄຫລຂອງໄມ້ທ່ອນກໍຍັງດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ໄປໂດຍບໍ່ມີທີທ່າວ່າຈະຫລຸດລົງເລີຍ.

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ຄົ້ນພົບການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນເປັນເທື່ອທຳອິດລະຫວ່າງລາວແລະຫວຽດນາມໃນປີ 2008. ແຕ່ການສືບສວນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍ່ມີຫຍັງປ່ຽນແປງເລີຍ. ບັດນີ້ເຖິງເວລາແລ້ວທີ່ລັດຖະບານທັງສອງປະເທດຈະເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການຫລັ່ງໄຫລຂອງໄມ້ທ່ອນ ແລະຢັບຢັ້ງການຂຸດຄົ້ນປ່າໄມ້ທີ່ມີຄຸນຄ່າຂອງປະເທດລາວເກີນຂອບເຂດ.

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ
ກໍລະກົດ ປີ 2011

ຮູບເທິງ:
ໄມ້ທ່ອນຊຶ່ງບໍລິສັດໜຶ່ງຂອງກອງທັບຫວຽດນາມຕັດເອົາມາຈາກລາວ, ເມືອງວິງຂອງຫວຽດນາມ ປີ 2011

ປ່າໄມ້ຂອງລາວຖືກຄຸກຄາມ

© EIA

ຮູບເທິງ:
ສະໜາມໄມ້ທ່ອນຢູ່ອັດຕະປື, ປະເທດລາວ ປີ 2011

ລາວເປັນປະເທດທີ່ບໍ່ມີທາງອອກສູ່ທະເລ (ຊື່ທາງການແມ່ນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ) ຕັ້ງຢູ່ໃຈກາງຂອງເຂດແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະມີປ່າເຂດຮ້ອນກວ້າງທີ່ສຸດບາງບ່ອນແມ່ນປ່າຝົນໃນໄລຍະທ້າຍ ທີ່ຫລົງເຫລືອຢູ່ໃນແຜ່ນດິນໃຫຍ່ເຂດອາຊີຕາເວັນອອກ ສ່ຽງໃຕ້. ປ່າເຫລົ່ານີ້ຍັງຄົງຮັກສາຊີວະນາໆພັນທີ່ລ້ຳຄ່າໄວ້ຢູ່ ເນື່ອງຈາກເປັນບ່ອນຢູ່ອາໄສ ຂອງສັດລ້ຽງລູກດ້ວຍນົມຂະໜາດໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ເສືອ, ຊ້າງອາຊີ ແລະສັດຈະນິດດຶກດຳບັນ ທີ່ມີສະເພາະຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງກຳລັງໃກ້ຈະສູນພັນໄປ.

ປ່າໄມ້ຂອງລາວຍັງຊ່ວຍຊູການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນເຜົ່າຕ່າງໆຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫລາຍລ້ານຄົນນຳອີກ. ໃນປີ 2008, ພົນລະເມືອງ 70 ເປີເຊັນ ຂອງປະເທດແມ່ນປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ລວມແລ້ວມີ 4.2 ລ້ານຄົນ.[1] ຊຸມຊົນເຫລົ່ານີ້ເພິ່ງພາອາໄສປ່າໄມ້ ສູງລັບປັດໃຈຫລາຍ ຢ່າງແລະການທຳມາຫາກິນ ເຊັ່ນ ອາຫານ, ເຊື້ອເພີງ, ວັດສະດຸກໍ່ສ້າງແລະຢາປົວພະຍາດ.

ແຕ່ວ່າປ່າໄມ້ຂອງລາວໄດ້ຖືກຄຸກຄາມຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຈາກການຂຸດຄົ້ນເກີນຂອບເຂດ ເນື່ອງຈາກການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າຢ່າງຫລວງຫລາຍ. ການຄຸກຄາມຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງອັນໜຶ່ງແມ່ນການຕັດໄມ້ເພື່ອປ້ອນໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດໃກ້ຄຽງ ຄື ຫວຽດນາມ, ຈີນແລະໄທ. ເນື່ອງຈາກວ່າຢູ່ຊາຍແດນຂອງປະເທດເຫລົ່ານີ້ມີການຄວບຄຸມການຕັດໄມ້ຢ່າງ ເຂັ້ມງວດກວດຂັນ ສະນັ້ນການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຢູ່ປ່າຂອງປະເທດລາວຈຶ່ງເພີ່ມທະວີຂຶ້ນ.

ທັດສະນີຍະພາບປ່າໄມ້ຂອງລາວກໍ່ມີລັກສະນະປອກໂຫລ້ນເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ຈາກການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ໂຄງການພະລັງງານນ້ຳ, ບໍ່ແຮ່ແລະການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ ພາໃຫ້ເກີດການຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍແລະບໍ່ຍືນຍົງອີກຕໍ່ໄປ.

ເມື່ອສະຖິຕິກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນດ້ານຄວາມຖືກຕ້ອງຊັດເຈນ ແຕ່ສິ່ງທີ່ແນ່ນອນ ຄື ການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າຢູ່ປະເທດລາວໃນປັດຈຸບັນມີອັດຕາສູງຢ່າງໜ້າຕົກໃຈ. ພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ ໃນຊຸມປີ 1940 ຊຶ່ງຄາດວ່າມີ 70 ເປີເຊັນ ແຕ່ມາຮອດປີ 2002 ຍັງເຫລືອພຽງແຕ່ 41 ເປີເຊັນ. ໃນສອງທົດສະຫວັດຜ່ານມານີ້ ອັດຕາການສູນເສຍຂອງປ່າໄມ້ໃນແຕ່ລະປີມີຫລາຍກວ່າ 90,000 ເຮັກຕາ.[2] ສ່ວນຫລາຍປ່າໄມ້ທີ່ຫລົງເຫລືອຢູ່ແມ່ນປ່າຊຸດໂຊມຢ່າງຮ້າຍແຮງ ຊຶ່ງມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນພຽງໜ້ອຍດຽວ.[3]

ການສູນເສຍປ່າໄມ້ໝາຍເຖິງຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນຂອງປະເທດລາວມີອາການສາຫັດສາກັນ. ຈະນິດພັນສັດໃຫຍ່ທີ່ລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມພວມຖືກຄຸກຄາມຈາກການຄ້າ ສັດປ່າ ແລະປັດຈຸບັນນີ້ພະເຊີນກັບການແຕກກະຈັດກະຈາຍແລະສູນເສຍບ່ອນຢູ່ອາໄສແລະ ຫາກິນ. ນັກອານຸລັກທຳມະຊາດຄາດຄະເນໄວ້ວ່າ ຊີວະນາໆພັນຂອງປະເທດລາວອາດຈະບໍ່ອຸດົມສົມບູນດັ່ງທີ່ມີການກ່າວອ້າງກັນອີກແລ້ວ.[4]

ບັນດາຊຸມຊົນທີ່ເພິ່ງພາອາໄສປ່າໄມ້ຢູ່ໃນລາວມີຊີວິດຍາກລຳບາກຫລາຍຂຶ້ນ ຍ້ອນນະໂຍບາຍການພັດທະນາ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຕອບແທນການດຳລົງຊີວິດແບບດັ້ງເດີມຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຢ່າງພຽງພໍ. ອີງຕາມໂຄງການພັດທະນາຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນລາຍຮັບ 90 ເປີເຊັນສຳລັບຄອບຄົວປະຊາຊົນທຸກຍາກທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດລາວ.[5]

ປ່າໄມ້ຍັງມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຕອບສະໜອງນ້ຳສະອາດ ແລະການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳໂດຍທົ່ວໄປນຳອີກ. ອີກຢ່າງໜຶ່ງນ້ຳຍັງມີຄວາມສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະທາງສຳລັບພະລັງ ງານນ້ຳ ຊຶ່ງແມ່ນອົງປະກອບສຳຄັນອັນໜຶ່ງດ້ານຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງລັດຖະບານ ລາວ ແລະຢູ່ໃນລະບົບຊົນລະປະທານ ແມ່ນຈຸດປະສົງສຳຄັນອັນໜຶ່ງຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ.

ເຖິງວ່າໂຄງການຕັດໄມ້ແລະພື້ນຖານໂຄງລ່າງຈະເພີ
ມທະວີ ເຮັດໃຫ້ການດຳລົງຊີວິດຂອງ
ຊຸມຊົນເຫລົ່ານີ້ສູນເສຍໄປກໍຕາມ
ແຕ່ວ່າກົດໝາຍທີ່ຈະນຳໄປປະຕິບັດເພື່ອຮັບປະກັນໃ
ຫ້
ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການຊົດເຊີຍຈາກການຂຸດຄົ້ນປ່
າໄມ້ ກໍຍັງຖືກເພີກເສີຍຢູ່ເປັນປະຈຳ.
ນອກຈາກບໍ່ໄດ້ເອົາຫົວຊານຳການປັບປຸງສະພາບຄວ
າມຫຍຸ້ງຍາກຂອງປະຊາຊົນຢູ່ເຂດຊົນ
ນະບົດຂອງຕົນເອງແລ້ວ
ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັ
ບພະຍາກອນ
ທຳມະຊາດກໍຍິ່ງເຮັດໃຫ້ການມີຊີວິດຢູ່ລອດຂອງຄົນເ
ຫລົ່ານີ້ຫຍຸ້ງຍາກຂຶ້ນອີກ.

ກົດລະບຽບທີ່ອ່ອນແອ

ປະເທດລາວມີກົດໝາຍຈຳນວນຫລວງຫລາຍຢູ່ໃນເ
ຈັຍໃນສ໌ ກ່ຽວກັບການຄວບຄຸມການຕັດໄມ້
ແລະຄ້າໄມ້ ແຕ່ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ
ສະພາບການຢູ່ໃນພາວະວິກິດແລະຈົມດິ່ງຢູ່ກັບການ
ສໍ້ ລາດບັງຫລວງ. ຢູ່ໃນກົດໝາຍປ່າໄມ້ຂອງຊາດ
ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ຕັດໄມ້ໄດ້ຢູ່ໃນແຕ່ເຂດປ່າ
ຜະລິດເທົ່ານັ້ນ
ໂດຍປະຕິບັດຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງແບບຍືນຍົງທີ່
ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ໄປແລ້ວ
ມີການຍົກເວັ້ນໃນກໍລະນີພິເສດເທົ່ານັ້ນ
ຄືພື້ນທີ່ຊຶ່ງຖືກຖາງກຖາງສຳລັບໂຄງການກໍ່
ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ. ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ
ບໍ່ຄ່ອຍມີການໄປສັງເກດການເບິ່ງເລື່ອງນີ້ ເລີຍ.

ການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນເຂດປ່າປົກປ້ອງແລະປ່າສະຫງວນ
ກໍຄືເຂດປ່າຜະລິດ ຈະບໍ່ມີແຜນຄຸ້ມຄອງ ເລີຍ
ມັນແມ່ນການແຜ້ລະບາດ
ແລະຖືກລະບຸວ່າເປັນຕົວເລັ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການເຮັ
ດໃຫ້ປ່າ ໄມ້ຊຸດໂຊມໂດຍລັດຖະບານລາວ
ຄຽງຄູ່ກັບການປູກຝັງເລື່ອນລອຍ.
ເຂດຊາຍແດນແລະປ່າ
ສະຫງວນແຫ່ງຊາດມີໄມ້ທີ່ມີລາຄາທາງດ້ານການຄ້າ
ຫລົງເຫລືອຢູ່ຈຳນວນຫລວງຫລາຍ
ສະນັ້ນຈຶ່ງກາຍເປັນຈຸດສົນໃຈພິເສດຂອງການຕັດໄມ້
ທີ່ຜິດກົດໝາຍ.6

ການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າທີ່ພວມດຳເນີນຢູ່ຕໍ່ໄປໃນປະເ
ທດເກີດຈາກການຄຸ້ມຄອງທີ່ອ່ອນ
ແອໂດຍກົງ. ຕະຫລອດໄລຍະສອງທົດສະວັດຜ່ານມາ
ກົດໝາຍ, ມະຕິຄຳສັ່ງແລະການ
ແຈ້ງການກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຕ່າງໆໄດ້ສ້າງໂຄງຮ່າງລ
ະບຽບຫລັກການຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນ
ການຄຸ້ມຄອງທຸກຢ່າງ
ນັບຕັ້ງແຕ່ກຳມະສິດທີ່ດິນໄປຈົນຮອດການສົ່ງໄມ້ອອ
ກໄປຕ່າງປະເທດ ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ
ກົດລະບຽບເຫລົ່ານີ້ຖືກທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ
ຫລືເວົ້າງ່າຍໆກໍຄືບໍ່ ເອົາຫົວໃສ່ໃຈຊານັ້ນເອງ.
ການປະຕິບັດຢ່າງມີຄວາມໝາຍຂາດຄວາມຊອບທຳ
ເນື່ອງຈາກ ວ່າກຸ່ມອິດທິພົນໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ
ຊຶ່ງມີນັກທຸລະກິດໃນກອງທັບແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ສໍ້ລາດ
ບັງ
ຫລວງພາກັນປຸ້ນສະດົມຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂ
ອງປະເທດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບການລົງໂທດ ໃດໆທັງສິ້ນ.
ດັ່ງທີ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາປ່າໄມ້ຄົນໜຶ່ງບອກນັກຂ່າວ
ວ່າ "ພວກເຮົາຈັບປະຊາຊົນ ໄດ້ຫລາຍຄົນ.
ພວກເຮົາຖາມວ່າພວກເຂົາເຈົ້າເຮັດວຽກໃຫ້ໃຜ?
ພວກເຂົາເຈົ້າບອກຊື່ບຸກຄົນ ສຳຄັນຈຳນວນໜຶ່ງ.
ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາກໍໂທລະສັບຖາມກ່ຽວກັບກິ
ດຈະກຳຕ່າງໆຂອງບຸກ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
ແຕ່ພວກເຂົາເຈົ້າປະຕິເສດ.
ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດໄດ້ ພວກເຂົາເຈົ້າແມ່ນ
ຄົນທີ່ອງໃຫຍ່ທັງນັ້ນ."7

ທັງໆທີ່ມີລະບົບທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນແບບນີ້
ການທີ່ລັດຖະບານລາວອ້າງຈຸດປະສົງຂອງຕົນທີ່
ຈະເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ຟື້ນຄືນມາປົກຄຸມເນື້ອທີ່ປະເທດໃ
ຫ້ໄດ້ 70 ເປີເຊັນ ໃນປີ 2020 ນັ້ນ ເປັນເລື່ອງເພີ້ຝັນ.
ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງຕົນ
ລັດຖະບານຕັ້ງໃຈເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເກີດຄືນ
ໃໝ່ອີກຕາມທຳມະຊາດໃຫ້ໄດ້ຫົກລ້ານເຮັກຕາ
ແລະປູກຕົ້ນໄມ້ໃສ່ເນື້ອທີ່ 500,000 ເຮັກຕາ.
ແຕ່ເມື່ອອັດຕາການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າມີ 0.6
ເປີເຊັນຕໍ່ປີ ຈຶ່ງມີແນວໂນ້ມວ່າ
ເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຈະຫລຸດລົງອີກຈົນເຫລືອພຽງແຕ່ 30
ເປີເຊັນເທົ່ານັ້ນ ໃນປີ 2020.8

ຮູບລຸ່ມ:
ຊຸມຊົນຢູ່ເຂດຊົນນະບົດໃນປະເທດລາ
ວເພິ່ງພາອາໄສປ່າໄມ້
ໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງຕົນ.

© EIA

ຮູບວົງມ:
ທັດສະນີຍະພາບປ່າໄມ້ຢູ່ແຂວງອັດຕະປືຂອງລາວ;

ຮູບວົງມສຸດ:
ເຂດເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ທີ່ຖືກຖາງເພື່ອປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳຢູ່ແຂວງອັດຕະປືຂອງລາວ.

ເປັນຫນ້າຢາກທີ່ວທີ່ໜຶ່ງໃນເຫດຜົນຫລັກຊຶ່ງລັດຖະບານຜັກດັນໃນການເພີ່ມທະວີເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ເພື່ອປົກປ້ອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂອງປະເທດ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງສຳລັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ ຊຶ່ງກາຍມາເປັນແຫລ່ງລາຍຮັບສຳຄັນຈາກການສົ່ງອອກ.9 ແຕ່ແມ່ນການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາຂອງໂຄງການພະລັງງານນ້ຳນີ້ເອງທີ່ເປັນຕົວເລັ່ງເຮັດໃຫ້ການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າຮ້າຍແຮງຍິ່ງຂຶ້ນ.

ການສໍ້ລາດບັງຫລວງແຜ່ລະບາດຢູ່ໃນຂະແໜງປ່າໄມ້ຂອງລາວ ອະທິບາຍໃຫ້ເຫັນໄດ້ວ່າເປັນຫຍັງຜູ້ຄົນຈຶ່ງບໍ່ພາກັນຍ້ານກົດໝາຍຂອງ ຊາດເລີຍ. ໃນປີ 2010 ໄອຍະການຂອງລັດຖະບານຍອມຮັບວ່າ ຈຳນວນເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ຖືກຈັບໄດ້ວ່າຮັບສິນບົນຈາກການຊື້ຈ້າງຈອບຍອຍມີເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍມີຄົນຈ່າຍເງິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກວດກາເພື່ອຈະໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ຕັດໄມ້ເກີນໂກຕ້າ.10 ໃນປີ 2010 ລາວຖືກຈັດໃຫ້ຢູ່ໃນ ອັນດັບທີ 154 ໃນຈຳນວນ 178 ປະເທດທີ່ມີການສໍ້ລາດບັງຫລວງຫລາຍທີ່ສຸດ ຈາກການປະເມີນຂອງອົງການສອດສ່ອງຕໍ່ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫລວງ ເພື່ອຄວາມໂປ່ງໃສລະຫວ່າງປະ ເທດ (Anti-corruption Watchdog Transparency International).11 ຄາດຄະເນວ່າ 20 ເປີເຊັນຈາກບ້ວງເງິນບໍລິຫານທັງໝົດຂອງບໍລິສັດຕັດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຊື້ຈ້າງຈອບຍອຍເຈົ້າໜ້າທີ່ອາວຸໂສເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໂກຕ້າໃນການຕັດໄມ້. ສ່ວນອີກຕື່ມ 15 ຫາ 20 ເປີເຊັນນັ້ນເອົາຈ່າຍໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລະດັບຕ່ຳລົງມາ.12

ໃນປີ 2008 ມະຕິຄຳສັ່ງສະບັບໜຶ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງ ປ່າໄມ້ມີການຈັດຕັ້ງກັນຄືນໃໝ່ຢ່າງຫລວງຫລາຍ ໂດຍໃຫ້ຫລຸດຜ່ອນອຳນາດຮວມສູນຢູ່ໃນ ກົມປ່າໄມ້. ໃນປີດຽວກັນນັ້ນເອງ ກໍໄດ້ມີການຕັ້ງກົມກວດກາປ່າໄມ້ໃໝ່ຂຶ້ນມາ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຂະ ແໜງກວດກາທີ່ເປັນເອກະລາດ. ເຖິງວ່າກົມກວດກາປ່າໄມ້ຈະໄດ້ຮັບອຳນາດມອບໝາຍສຳຄັນ ຢ່າງຍິ່ງກໍຕາມ ຈົນມາຮອດທຸກມື້ນີ້ກົມນີ້ກໍຍັງອ່ອນເພຍເປີ້ຍລ່ອຍຢູ່ ຍ້ອນບໍ່ມີພະນັກງານທີ່ ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະມີຂີດຈຳກັດດ້ານງົບປະມານ. ນອກຈາກນີ້ແລ້ວກົມນີ້ຍັງບໍ່ຢາກໄປແຕະຕ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງກຸ່ມອິດທິພົນຮັ່ງມີ.

© EIA

© EIA

ໂດຍຫລັກການແລ້ວ ມີກົດໝາຍອອກກົດລະບຽບຄວບຄຸມກ່ຽວກັບການຄ້າໄມ້ຢູ່ໃນລາວ. ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1999 ເປັນຕົ້ນມາ ລັດຖະບານໄດ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການຫລາຍຢ່າງເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ມີ ການສົ່ງໄມ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ແປຮູບອອກນອກປະເທດ ຊຶ່ງເປັນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະຄວບຄຸມອັດຕາການຕັດໄມ້ ແລະສົ່ງເສີມຂະແໜງໄມ້ແປຮູບຢູ່ພາຍໃນປະເທດ. ຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນປີ 2007 ໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ຫ້າມການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກນອກປະເທດ ມີແຕ່ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ແປຮູບແລ້ວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສົ່ງອອກໄດ້.13 ແຕ່ກໍເໝືອນດັ່ງທີ່ຜ່ານມາ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ບໍ່ມີຄົນເອົາຫົວໃສ່ໃຈຊ່ຳນຳກົດໝາຍແບບນີ້ທີ່ລັດຖະບານຂັ້ນສູນກາງເປັນຜູ້ເຮັດອອກມາ ຍັງມີໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ທີ່ຊອຍແລ້ວຫລັ່ງໄຫລອອກຈາກປະເທດຢູ່. ຕົວຢ່າງ ຄຳສັ່ງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ໃນປີ 2002 ໄດ້ລະບຸຢ່າງຊັດເຈນວ່າມີການຫ້າມການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກນອກປະເທດ ມີພຽງແຕ່ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ແປຮູບແລ້ວເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດສົ່ງອອກ ໄດ້.

ສ່ວນຫລາຍການຄ້າໄມ້ນີ້ເກີດຈາກຄວາມຕ້ອງການວັດຖຸດິບຢູ່ໃນປະເທດໃກ້ຄຽງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫວຽດນາມ. ຄວາມລົ້ມເຫລວໃນການເກືອດຫ້າມການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກນອກປະເທດນັ້ນເຮັດໃຫ້ຂາດເຂີນໄມ້ທີ່ຈະປ້ອນໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ຂອງລາວ. ໃນເດືອນ ກຸມພາ ປີ 2011 ໂຄສົກເຟີນີເຈີໄມ້ລາວຈົ່ມວ່າ ການຂາດເຂີນວັດຖຸດິບມີຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນກຳໄລຂອງອຸດສາຫະກຳເຟີນີເຈີ ແລະເຮັດໃຫ້ມີການຍົກເລີກການສັ່ງຊື້ຈາກນອກປະເທດ. ໂຄສົກຜູ້ນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດຖະບານລະງັບການສົ່ງໄມ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການແປຮູບອອກນອກປະເທດ.14

ເຫດຜົນໃຫຍ່ທີ່ອຸດສາຫະກຳພາຍໃນປະເທດລາວບໍ່ສາມາດຈັດຫາວັດຖຸໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ ກໍຍ້ອນວ່າມີການຄ້າໄມ້ຢ່າງມະຫາສານກັບປະເທດຫວຽດນາມເພື່ອນບ້ານ ໂດຍມີການຝ່າຝືນການເກືອດຫ້າມສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກຈາກລາວ. ພາສີຂອງຫວຽດນາມໄດ້ບັນທຶກວ່າພາຍໃນ 10 ເດືອນ ທຳອິດຂອງ ປີ 2008 ມີໄມ້ທ່ອນຈຳນວນ 220,000 ແມັດກ້ອນມາຈາກປະເທດລາວ ທີ່ຜ່ານຊາຍແດນໂບ ວາຍ ຢູ່ແຂວງເກຍ ລາຍ ພຽງແຫ່ງດຽວ (Bo Y in Gia Lai Province).15

ຄວາມລົ້ມເຫລວໃນການເກືອດຫ້າມການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກຂອງຜູ້ມີອຳນາດຢູ່ໃນລາວໄດ້ຖືກນຳມາຂຶ້ນລົງໃນບົດຄວາມສະບັບໜຶ່ງໃນປີ 2004. ຜູ້ຕາງໜ້າອຸດສາຫະກຳໄມ້ໄດ້ພົບວ່າມີໄມ້ທ່ອນຂອງລາວຫລາຍກວ່າ 1,000 ແມັດກ້ອນຢູ່ປະເທດເພື່ອນບ້ານໂດຍບໍ່ມີການລະບຸຊື່. ຜູ້ຊື້ບອກລາວວ່າ ຕົນເອງໄດ້ຊື້ໄມ້ທ່ອນເຫລົ່ານັ້ນມາຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານຢູ່ໃນລາວ, ເມື່ອລາວບອກຜູ້ຊື້ພວກນັ້ນວ່າໄມ້ທ່ອນບໍ່ສາມາດສົ່ງອອກຈາກລາວໄດ້ "ພວກເຂົາເຈົ້າຫົວຂວັນຂອຍແລ້ວຖາມວ່າແມ່ນໃຜສາມາດຢຸດການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກໄດ້?". ໃນປີດຽວກັນນັ້ນ ລັດຖະບານລາວໄດ້ອອກໂກຕ້າໃຫ້ນຳໃຊ້ໄມ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດໄດ້ຈຳນວນ 270,000 ແມັດກ້ອນ ແຕ່ແລ້ວມີພຽງແຕ່ 20,000 ແມັດກ້ອນເທົ່ານັ້ນທີ່ໄປເຂົ້າໂຮງງານ.16

ມີສິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລັດຖະບານລາວຮັບຮູ້ເຖິງຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງປະຕິບັດກົດໝາຍປ່າໄມ້ຢ່າງຄັດຄ້າຍ. ໃນເດືອນມິຖຸນາ ປີ 2011 ນາຍົກລັດຖະມົນຕີມີຄຳສັ່ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ກົມກວດກາປ່າໄມ້ແລະຕຳຫລວດກວດຄົ້ນລົດບັນທຸກທີ່ສົງໃສວ່າມີການລັກລອບເອົາໄມ້ອອກໄປຫວຽດນາມແລະຈີນ.17

ແຕ່ວ່າການກະທຳດັ່ງກ່າວເປັນພຽງການຂົ່ມຂູ່ເລັກໆນ້ອຍໆ ຈະໄປຕ້ານກັບລາງແຮງຂອງກຸ່ມອິດທິພົນທີ່ບຸກລຸກສະດົມຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຂອງລາວໄດ້ແນວໃດ. ເນື່ອງຈາກເປັນປະເທດທີ່ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ອາໄສຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ມີປະຊາກອນໜ້ອຍ ແໜ້ນໜ້ອຍ ບວກໃສ່ການຄຸ້ມຄອງທີ່ອ່ອນແອແລະມີລະດັບການສໍ້ລາດບັງຫລວງສູງ ປະເທດລາວຈຶ່ງຕົກເປັນເຫຍື່ອຂອງປະເທດເພື່ອນບ້ານທີ່ມີຄວາມກ້າວໜ້າກວ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ. ບໍ່ພຽງແຕ່ເລື່ອງການຕັດໄມ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມທັງສົນທິສັນຍາການກະເສດຢາງພາລາແລະໂຄງການພະລັງງານ ນ້ຳນາອີກ.

ຜົນກະທົບຈາກການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳແລະພະລັງງານນ້ຳ

ການຂະຫຍາຍພື້ນທີ່ປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳແລະເຮັດໂຄງການພະລັງງານນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່ແມ່ນພື້ນຖານສຳຄັນທາງຍຸດທະສາດດ້ານການພັດທະນາໄລຍະຍາວຂອງປະເທດລາວ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບ ການສະໜັບສະໜູນຢ່າງແຮງກ້າຈາກລັດຖະບານ, ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະປະເທດ ອື່ນໆ.

ທ່າແຮງທາງດ້ານໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳກວມເອົາ 16 ເປີເຊັນຂອງຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີທັງໝົດຂອງປະເທດລາວ.18 ເຂື່ອນສິບແຫ່ງໄດ້ດຳເນີນງານໄປແລ້ວ ແລະຢ່າງໜ້ອຍມີອີກ 27 ແຫ່ງພວມດຳເນີນງານຢູ່.19 ການຂະຫຍາຍຕົວດັ່ງກ່າວຖືກຂັບເຄື່ອນຍ້ອນຄວາມຕ້ອງການພະລັງງານຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານ ຄືໄທແລະຫວຽດນາມ. ການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳແມ່ນສ່ວນ ໜຶ່ງຂອງຍຸດທະສາດໄລຍະຍາວຂອງລັດຖະບານຖ້າວ່າເປັນການນຳເອົາປ່າໄມ້ມາໃຊ້ໃຫ້ເກີດໝາກຜົນທາງດ້ານເສດຖະກິດຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການປູກຢາງພາລາ ຊຶ່ງປູກສົ່ງໄປຈີນແລະຫວຽດນາມເປັນຜູ້ອຸດໜູນເງິນທຶນ ກຳລັງມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເຮັດໃຫ້ມີການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຫລັ່ງໄຫລເຂົ້າມາຢູ່ໃນສອງຂະແໜງການນີ້ ພ້ອມໃຫ້ມີການຖາງແລະປ່ຽນແປງເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຢ່າງ ຂະໜາດໃຫຍ່ ກໍໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບຊຶ່ງທຳລາຍທາງດ້ານສັງຄົມແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.20

ທັງພື້ນຖານໂຄງລ່າງແລະການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳເຮັດໃຫ້ສາມາດເຂົ້າໄປຮອດບ່ອນມີໄມ້ທີ່ ມີລາຄາຢູ່ນອກເຂດປ່າຜະລິດ ເນື່ອງຈາກວ່າບໍລິສັດໄດ້ຮັບໂກຕ້າໃຫ້ຖາງພື້ນທີ່ເຫລົ່ານັ້ນໄດ້. ບໍລິມາດໄມ້ມີຢ່າງມະຫາສານ ມີການລາຍງານວ່າຢູ່ພູພຽງນາກາຍພຽງແຫ່ງດຽວ ມີການຕັດໄມ້ ຫລາຍກວ່າໜຶ່ງລ້ານແມັດກ້ອນ ເພື່ອຕຽມສ້າງເຂື່ອນນ້ຳເທີນ 2.21

ໃນປີ 2008 ມີການຄາດຄະເນວ່າ 60 ເປີເຊັນຂອງໄມ້ທີ່ຂຸດຄົ້ນຢູ່ໃນປະເທດລາວນັ້ນໄດ້ຮັບ ການອະນຸມັດຕາມໂກຕ້າພິເສດສຳລັບໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳແລະພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ອື່ນໆ.22 ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ກອງທັບມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນຍ້ອນວ່າມີໂຄງການພະລັງງານນ້ຳ, ຕົວຢ່າງ ກະຊວງປ້ອງກັນຊາດໄດ້ຮັບມອບໝາຍໃຫ້ຕັດໄມ້ແລະຂາຍ ໄມ້ຢູ່ໃນເຂດເຂື່ອນນ້ຳງື່ມ 3 ໂດຍໃຫ້ສອງບໍລິສັດເຮັດສັນຍາໃຫ້ຕັດໄມ້ໄດ້ຈຳນວນ 70,000 ແມັດກ້ອນ.23

ອີງຕາມກົດໝາຍປ່າໄມ້ ການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳນັ້ນຕ້ອງປູກໃສ່ດິນເສື່ອມໂຊມແຕ່ວ່າຄຳນິຍາມຂອງຄຳວ່າ 'ເສື່ອມໂຊມ' ນັ້ນບໍ່ມີຄວາມຊັດເຈນ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວມີການກວນປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳບົນພື້ນໃໝ່ໃສ່ເນື້ອທີ່ເປັນປ່າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ແລະແມ່ນຕົວເລັ່ງສຳຄັນຂອງການ ຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ. ເມື່ອມີການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳຊ້ຳພັດຄືນ ເຄື່ອ. ມີແນວໂນ້ມເພີ່ມຂຶ້ນວ່າ ບໍລິສັດຕ່າງໆໃຊ້ເອົາການໄດ້ຮັບອະນຸຍາດປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳເປັນວິທີທາງໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໄມ້ ແລະມີບາງກໍລະນີເມື່ອມີການຕັດໄມ້ອອກແລ້ວດິນພັດຖືກ ປະຖິ້ມໄວ້ລ້າງຊ້າ.24

© EIA

ອຸດສາຫະກຳໄມ້ທີ່ກຳລັງເຕີບໂຕຢ່າງໄວວາຂອງຫວຽດນາມ

© EIA

© EIA

ຮູບເທິງສຸດ:
ໂຮງງານເຟີນິເຈີໃຊ້ນອກເຮືອນ ທີ່ກີ່ຍົງ ຫວຽດນາມ.

ຮູບເທິງ:
ໄມ້ແປ້ນອົບແຫ້ງ ທີ່ກີ່ຍົງ ຫວຽດນາມ

ໃນທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ອຸດສາຫະກຳໄມ້ຂອງຫວຽດນາມມີເງິນໝູນວຽນຫຼາຍຕື້ໂດລາ ສ່ວນໃຫຍ່ໄດ້ກຳໄລຈາກຂະແໜງອຸດສາຫະກຳເຟີນິເຈີຂອງປະເທດ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນກາຍເປັນອັນດັບຫົກຂອງໂລກໄປແລ້ວ. ໃນປີ 2010 ຫວຽດນາມມີລາຍຮັບ 3.4 ຕື້ໂດລາຈາກການສົ່ງຜະລິດຕະພັນໄມ້ອອກໄປຕ່າງປະເທດ ແລະຄາດວ່າຈະເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 4 ຕື້ໂດລາໃນປີ 2011.25

ຕະຫລາດສົ່ງອອກແມ່ນຕົວຂັບເຄື່ອນສຳຄັນຂອງການຂະຫຍາຍຕົວຢູ່ໃນອຸດສາຫະກຳຫວຽດນາມ ຊຶ່ງປັດຈຸບັນຢູ່ທົ່ວປະເທດມີວິສາຫະກິດໄມ້ແປຮູບ 2,500 ແຫ່ງ.26 ໃນປີ 2007 ການສົ່ງເຟີນິເຈີມູນຄ່າ 2.4 ຕື້ໂດລາ ຄິດໄລ່ເປັນ 20 ເປີເຊັນຂອງລາຍໄດ້ລວມຈາກການສົ່ງອອກຂອງຫວຽດນາມ.27 ລັດຖະບານວາງແຜນຢາກໃຫ້ມູນຄ່າການສົ່ງຜະລິດຕະພັນໄມ້ອອກນອກປະເທດໃຫ້ໄດ້ເກືອບສອງເທົ່າຄືເປັນ 7.8 ຕື້ໂດລາໃນປີ 2020.28

ໃນປີ 2010 ຫວຽດນາມສົ່ງຜະລິດຕະພັນໄມ້ອອກໄປໃຫ້ 26 ປະເທດ ຕະຫລາດສຳຄັນແມ່ນ ສະຫະພາບເອີຣົບ, ສະຫະລັດອາເມຣິກາແລະຍີ່ປຸ່ນ. ໃນປີ 2008 ສະຫະລັດອາເມຣິກາເປັນຕະຫລາດລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງຜະລິດຕະພັນເຟີນິເຈີຈາກຫວຽດນາມ ຄືມີມູນຄ່າເກືອບຮອດ 1 ຕື້ໂດລາ ສ່ວນມູນຄ່ານຳເຂົ້າສະຫະພາບເອີຣົບມີ 600 ລ້ານໂດລາ. ການສົ່ງອອກເຟີນິເຈີມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເສດຖະກິດຫວຽດນາມນັ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນຂໍ້ມູນເດືອນປີທ້າຍຂອງ ປີ 2010 ຊຶ່ງໜຶ່ງສ່ວນສາມຂອງສິນຄ້າທັງໝົດທີ່ຫວຽດນາມສົ່ງໄປສະຫະລັດອາເມຣິການັ້ນ ແມ່ນເຟີນິເຈີ.29

ຂະນະທີ່ຄວາມຕ້ອງການຈາກສະຫະພາບເອີຣົບແລະສະຫະລັດອາເມຣິກາຕົກວູບລົງ ແລະຍັງບໍ່ທັນຟື້ນຕົວຈາກວິກິດທາງດ້ານການເງິນເທື່ອນັ້ນ ປະເທດຕ່າງໆເຊັ່ນ ຈີນແລະຕາເວັນອອກກາງຊ່າພັດກາຍເປັນແຫລ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງການເຟີນິເຈີຈາກຫວຽດນາມເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜະລິດຕະພັນຈາກຊະນິດໄມ້ເນື້ອແຂງທີ່ຫາຍາກແລະມີລາຄາແພງກວ່າຈາກເຂດຮ້ອນ.30

ຕັ້ງແຕ່ຫວຽດນາມໄດ້ 'ປິດ' ປ່າຂອງຕົນໃນປີ 1997 ເປັນຕົ້ນມາ ຢູ່ໃນປະເທດຈຶ່ງມີການຄວບຄຸມການຕັດໄມ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ເມື່ອຕະຫລາດສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ຈະເລີນງອກງາມ ຫວຽດນາມຈຶ່ງຕ້ອງເພິ່ງການນຳໄມ້ເຂົ້າມາໃນປະເທດເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອປ້ອນໃຫ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳໄມ້ແປຮູບ. ປັດຈຸບັນຈຳນວນໄມ້ທີ່ນຳເຂົ້າມາມີປະມານ 80 ເປີເຊັນຂອງໄມ້ທີ່ສະໜອງໃຫ້ແກ່ພາກອຸດສາຫະກຳ.31

ໃນປີ 2000 ຫວຽດນາມນຳເຂົ້າໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ທີ່ຊອຍແລ້ວເປັນມູນຄ່າ 123 ລ້ານໂດລາ.32 ໃນປີ 2008 ມັນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາຕົກເປັນມູນຄ່າ 1.1 ຕື້ໂດລາ.33 ໃນປີ 2011 ຄາດວ່ານຳໄມ້ເຂົ້າມາໃນປະເທດສາມລ້ານແມັດກ້ອນ.34 ໃນປີ 2010 ສະມາຄົມໄມ້ແລະຜະລິດຕະພັນຈາກປ່າຂອງຫວຽດນາມ (The Vietnam Timber & Forest Product Association) ປະກາດວ່າອຸດສາຫະກຳຂອງປະເທດຕ້ອງການໄມ້ 6.4 ລ້ານແມັດກ້ອນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸການຜະລິດທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້ ສ່ວນໄມ້ທີ່ໄດ້ຈາກປ່າພາຍໃນປະເທດນັ້ນມີພຽງ 1.6 ລ້ານແມັດ ກ້ອນເທົ່ານັ້ນ ແລະສ່ວນຫລາຍແມ່ນໄມ້ຈາກການປູກເອົາ.35

ນະໂຍບາຍຂອງຫວຽດນາມໃນການຊອກຫາແຫລ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ນັ້ນມັກຈະສະທ້ອນອອກມາໃຫ້ເຫັນຈາກຄວາມຕ້ອງການຂອງລູກຄ້າທີ່ມີການປ່ຽນແປງ. ຫວຽດນາມນຳເຂົ້າແມ່ນກະທັ້ງໄມ້ເນື້ອແຂງທີ່ປູກເອົາ ເຊັ່ນ ຕົ້ນວິກ, ຕົ້ນຂີ້ເຫລັກແລະຕົ້ນສັກເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ ໄມ້ສ່ວນຫລາຍທີ່ຜະລິດອອກໄປສູ່ຕະຫລາດສະຫະພາບເອີຣົບແລະອາເມຣິກາ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນ

ໄມ້ທີ່ລັກລອບຕັດຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ເປັນຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງປະເທດຜູ້ຊື້ ຄວນມີຈັດສານກັບບັນຫານີ້. ແຕ່ອຸດສາຫະກຳໄມ້ກໍຍັງກາງຕໍ່ປໍລິມາດໄມ້ຈາກປ່າທຳມະຊາດ ເຂດຮ້ອນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ລວມທັງໄມ້ (yellow balau) ໄມ້ (keruing) ແລະໄມ້ສັກທຳມະຊາດ.

ຜູ້ທີ່ສົ່ງໄມ້ລາຍໃຫຍ່ຈາກປ່າເຂດຮ້ອນໃຫ້ແກ່ຫວຽດນາມ ໄດ້ແກ່ບັນດາປະເທດອາຊີທີ່ຍັງມີພື້ນທີ່ປ່າໄມ້ທຳມະຊາດບ່ອນສຸດທ້າຍທີ່ຍັງຫລົງເຫລືອຢູ່ ຄືມບີບູມ້າ, ມາເລເຊຍແລະລາວ. ເນື່ອງຈາກເປັນປະເທດໃກ້ຄຽງກັນໂດຍກົງ ທັງເປັນປະເທດທີ່ມີສາຍພົວພັນພິເສດທາງດ້ານການເມືອງແລະເສດຖະກິດ ປັດຈຸບັນປະເທດລາວຈຶ່ງສະໜອງໄມ້ຈາກປ່າທຳມະຊາດເຂດ ຮ້ອນ ປ້ອນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງເຟີນີເຈີຂອງຫວຽດນາມເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ.

ໃນປີ 2008 ຫວຽດນາມນຳເຂົ້າໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ທີ່ຊອຍແລ້ວຈາກປະເທດລາວເປັນມູນຄ່າ 130 ລ້ານໂດລາ ເພີ່ມຂຶ້ນຫລາຍເມື່ອທຽບໃສ່ການນຳເຂົ້າ ໃນປີ 2000 ຊຶ່ງມີ 36 ລ້ານໂດລາ. ໃນຈຳນວນການນຳເຂົ້າເຫລົ່ານີ້ ມີໄມ້ທ່ອນຄິດເປັນມູນຄ່າ 55 ລ້ານໂດລາ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງຫວງ ຫ້າມໃນການສົ່ງອອກຈາກປະເທດລາວ ແຕ່ພັດກວມເອົາ 16 ເປີເຊັນຂອງໄມ້ທ່ອນທັງໝົດທີ່ນຳເຂົ້າມາໃນຫວຽດນາມ.36 ໃນປີ 2008 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນປະເມີນວ່າຫວຽດນາມນຳເອົາໄມ້ທ່ອນຈາກລາວເຂົ້າມາໃນປະເທດ 500,000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ.37

ຮັບປະກັນການສະໜອງໄມ້ໃຫ້

ຫວຽດນາມໄດ້ດຳເນີນນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ແລະການຄ້າໄມ້ ເພື່ອຮັບມືກັບບັນຫາຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງການສະໜອງວັດຖຸດິບໃຫ້ຕາມແຜນການຂະຫຍາຍຂະແໜງເຟີນີເຈີໄດ້ ໂດຍໃຫ້ມີຄວບຄຸມການຕັດໄມ້ຢູ່ພາຍໃນປະເທດຢ່າງເຂັ້ມງວດແລະເອົາຈິງເອົາຈັງ ແລະລົງທຶນໃສ່ການ ປູກປ່າ ແລະປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ຍຸດທະສາດດ້ານການຂະຫຍາຍປ່າໄມ້ຂອງຫວຽດນາມສຳລັບປີ 2006 ຫາ 2020 ຄືຂະຫຍາຍເນື້ອທີ່ປ່າຈັດສັນແລະປ່າສະຫງວນແບບຍືນຍົງໃຫ້ໄດ້ 16 ລ້ານເຮັກຕາ ໂດຍທີ່ 8.4 ລ້ານ ເຮັກຕາ ແມ່ນປ່າຜະລິດຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເພີ່ມຂຶ້ນກວມເອົາ 47 ເປີເຊັນຂອງເນື້ອທີ່ຂອງ ປະເທດໃນປີ 2020. ຄາດຄະເນມູນຄ່າຂອງຜູ້ລົງທຶນ ຄືລັດຖະບານແລະຜູ້ໃຫ້ທຶນຈະຫລາຍ ກວ່າ 6.5 ຕື້ໂດລາ, ໂຄງການນີ້ແນໃສ່ຜະລິດໄມ້ທີ່ຊອຍແລ້ວປີລະຫົກລ້ານແມັດກ້ອນພາຍ ໃນປີ 2020.38

ເຖິງຈະມີແຜນການນີ້ກໍຕາມ ຂະແໜງໄມ້ຂອງປະເທດກໍຍັງກາງຕໍ່ໄມ້ນຳເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ຕໍ່ໄປ ໂດຍທີ່ລັດຖະບານຈະເກັບພາສີໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ຊອຍທີ່ນຳເຂົ້າມາ ສູນເປີເຊັນ ເມື່ອທຽບໃສ່ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ສຳເລັດຮູບແລ້ວຈະເກັບພາສີສູງເຖິງ 28 ເປີເຊັນ ພຸ້ນ.

ຢູ່ໃນເຈ້ຍໃນສໍ ຫວຽດນາມມີກົດລະບຽບວ່າໃຫ້ນຳເອົາແຕ່ໄມ້ຈາກແຫລ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດ ໝາຍເທົ່ານັ້ນເຂົ້າມາໃນປະເທດ ແຕ່ທາງປະຕິບັດແລ້ວມີການເພີກເສີຍຕໍ່ກົດລະບຽບນີ້. ໃນປີ 2003 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ເຕືອນອຳນາດການປົກຄອງຫວຽດນາມ ກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງເລື່ອງການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນເຂົ້າມາທ່າເຮືອໄຮ່ຟອງ. ສິນຄ້າໄມ້ນີ້ຖືກລັກລອບເອົາມາຈາກອິນໂດນີເຊຍ ຊຶ່ງເປັນການລະເມີດການຫ້າມສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກແຕ່ຫລັງ ຈາກການຍຶດເອົາໄວ້ໃນໄລຍະໜຶ່ງ ກໍມີການປ່ອຍສິນຄ້າໄມ້ເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ແກ່ຜູ້ສັ່ງຊື້ເຂົ້າມາ.

ເລື່ອງນີ້ຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂອງຫວຽດນາມເພື່ອຂໍທຶນຈາກທະນາຄານ ໂລກ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍລິເລີ່ມຊື່ວ່າ ການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍແກັສເຮືອນແກ້ວຈາກການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າແລະການເຮັດໃຫ້ປ່າເສື່ອມໂຊມ (REDD). ຄຳຮ້ອງນີ້ບອກວ່າ "ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີສິ່ງພິສູດເຖິງແຫລ່ງທີ່ມາຂອງຊະນິດໄມ້ທີ່ນຳເຂົ້າມາ ເພາະມີແຕ່ໄມ້ທີ່ລະບຸໄວ້ຢູ່ໃນລາຍການ (CITIES). ເລື່ອງຈຶ່ງນຳໄປສູ່ບັນຫາທີ່ວ່າໄມ້ທີ່ນຳເຂົ້າມານັ້ນເປັນໄມ້ທີ່ຖືກ ກົດໝາຍ ເຖິງວ່າມັນຈະຖືກສົ່ງອອກຈາກບ່ອນໃດບ່ອນໜຶ່ງຢ່າງຜິດກົດໝາຍກໍຕາມ ໂດຍສະເພາະສົ່ງອອກຈາກລາວແລະກຳປູເຈຍ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນທີ່ມີການເກືອດຫ້າມສົ່ງໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ຊອຍອອກນອກປະເທດ."39

ຮູບວຸ່ນ: ປ້າຍການປູກຢາງພາລາຊຶ່ງຫວຽດນາມເປັນເຈົ້າຂອງ ຢູ່ພາກໃຕ້ຂອງລາວ.

© EIA

ສາຍພົວພັນບ້ານໃກ້ເຮືອນຄຽງ

ສາຍພົວພັນທາງດ້ານເສດຖະກິດແລະການເມືອງເກີດຂຶ້ນຕັ້ງແຕ່ອະດີດຄາວຫລັງກາງຊຸມປີ 1970 ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາວແລະຫວຽດນາມມີຂໍ້ຜູກມັດການ ໂດຍໄດ້ທຳຂໍ້ຕົກລົງພິເສດ ແລະບົນທຶກ ຄວາມເຂົ້າໃຈນາການຫລາຍຢ່າງ. ສາຍພົວພັນອັນນີ້ເຮັດໃຫ້ຫວຽດນາມມີຂໍ້ໄດ້ປຽບໃນການຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຈາກປະເທດເພື່ອນບ້ານຂອງຕົນ. ໃນປີ 2010 ຫວຽດນາມ ໄດ້ກາຍເປັນຜູ້ລົງທຶນຕ່າງປະເທດລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນປະເທດລາວ ກາຍໜ້າຈີນແລະໄທ ໂດຍມີ 252 ໂຄງການເປັນມູນຄ່າ 2.7 ຕື້ໂດລາ.40

ຫວຽດນາມແລະລາວຕັ້ງໃຈຈະເພີ່ມທະວີການຄ້າລະຫວ່າງສອງປະເທດຈາກ 1 ຕື້ໂດລາ ໃນປີ 2010 ຂຶ້ນເປັນ 5 ຕື້ໂດລາໃນປີ 2020 ຊຶ່ງຄາດວ່າຈະມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ຈາກການສົ່ງອອກແຮ່ທາດ, ໄມ້ແລະພະລັງງານຈາກປະເທດລາວ.41

ຫວຽດນາມວາງແຜນຈະລົງທຶນໃສ່ໂຄງການພະລັງງານນ້ຳຢູ່ໃນລາວ 31 ແຫ່ງໃນປີ 2020 ແລະໄດ້ລົງມືກໍ່ສ້າງຫລາຍບ່ອນໄປແລ້ວ ເຊັ່ນ ເຂື່ອນເຊກະໝານຢູ່ພາກໃຕ້ຂອງລາວ.42 ການເພີ່ມທະວີໃສ່ການລົງທຶນໃນໂຄງການພະລັງງານນ້ຳຢູ່ໃນລາວນີ້ເປັນເລື່ອງໜ້າຢ້ານກົວ ເນື່ອງຈາກວ່າເມື່ອປີກາຍນີ້ ຫວຽດນາມໄດ້ປະກາດມາດຕະການຄວບຄຸມການຕັດໄມ້ຊຶ່ງ ຢູ່ບ່ອນສາງເຂື່ອນໃນດິນແດນຂອງຕົນເອງ ເນື່ອງຈາກວ່າການຊອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງຫວຽດນາມຊຸດໂຊມຈົນເຖິງຂັ້ນນ້ຳຖ້ວມເກີດຂຶ້ນຍ້ອນພວກສ້າງໂຮງງານໄຟຟ້າ ພະລັງງານນ້ຳພາກັນຕັດໄມ້ຢູ່ປ່າເທິງຫົວນ້ຳ.43

ວົງໃນການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນຂ້າມຊາຍແດນ

© EIA

ຮູບເທິງ:
ລົດບັນທຸກໄມ້ຈາກລາວ, ຢູ່ປະລາຍແດນ ໃນຫວຽດນາມ ປີ 2010. ເຄື່ອງໝາຍບອກວ່າແຫລ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ແມ່ນເຂດເຊກະໝານ 1.

ໃນປີ 2010 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພິມເຜີຍແຜ່ລາຍງານສະບັບໜຶ່ງ ເວົ້າເຖິງອຸດສາຫະກໍາເຟີນເຈີຫວຽດນາມນໍາໃຊ້ໄມ້ທ່ອນຈາກປະເທດລາວຢ່າງແຜ່ຫລາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຊະນິດພັນໄມ້ (yellow balau) ແລະ (keruing). ເພື່ອໂຕ້ຕອບການພົບເຫັນຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ສະມາຄົມອຸດສາຫະກໍາໄມ້ຂອງຫວຽດນາມອ້າງວ່າ ຂະແໜງນີ້ບໍ່ໄດ້ນໍາໃຊ້ໄມ້ທີ່ລັກລອບເອົາມາຈາກປະເທດລາວ ໂດຍອະທິບາຍວ່າຫລັກຖານອ້າງອີງຊື່ງແມ່ນຮູບລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນຂ້າມຊາຍແດນນັ້ນ ແມ່ນໄມ້ເພື່ອການສົ່ງອອກຫລືບໍ່ກໍແມ່ນໄມ້ທີ່ມາຈາກສວນປູກໄມ້ອຸດສາຫະກໍາຢູ່ໃນລາວ. ຄໍາກ່າວອ້າງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງເລີຍ ເພາະວ່າອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ສັງເກດເຫັນ ໂຮງງານເຟີນເຈີຢູ່ໃນຫວຽດນາມໄດ້ປຸງແຕ່ງໄມ້ທ່ອນຂອງລາວເປັນຈໍານວນຫລວງຫລາຍ ຢ່າງແທ້ຈິງ. ບໍ່ມີຂໍ້ຄິດເຫັນໃດທີ່ອຸດສາຫະກໍາກ່າວອ້າງມານັ້ນ ຈະສາມາດມາຫັກລ້າງສະພາບການເກືອດຫ້າມໃນການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກຈາກລາວໄດ້. ໃນການພົບປະກັບລັດຖະບານ ຫລັງຈາກທີ່ມີການເຜີຍແຜ່ສິ່ງທີ່ພົບເຫັນ ຜູ້ຕາງໜ້າອຸດສາຫະກໍາໄມ້ໄດ້ອອກມາປົກປ້ອງຕົນເອງເລື່ອງການນໍາໃຊ້ໄມ້ທີ່ສົ່ງອອກຈາກປະເທດລາວຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ໂດຍເວົ້າວ່າ ໂຮງງານຫວຽດນາມບໍ່ໃຊ້ໄມ້ເຫລົ່ານີ້ ໂຮງງານອື່ນໆຢູ່ໃນຈີນກໍຈະໃຊ້.

ໃນປີ 2010 ຜູ້ສັງເກດການຈາກອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ກັບຄືນໄປ ປະເທດຫວຽດນາມແລະປະເທດລາວ ເພື່ອບັນທຶກການແລກປ່ຽນ ແລະການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການຄ້າໄມ້ລະຫວ່າງສອງປະເທດ.

ລະຫວ່າງເດືອນຕຸລາປີ 2010 ແລະເດືອນພຶດສະພາປີ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ເດີນທາງໄປພາກສະໜາມສາມເທື່ອ ຈຸດສໍາຄັນຢູ່ໃນລາວຄືອັດຕະປື ແຂວງພາກໃຕ້ຂອງປະເທດລາວ ແລະແຂວງເຊກອງແລະ ຄໍາມ່ວນກໍເຊັ່ນດຽວກັນ. ຢູ່ທີ່ຫວຽດນາມອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ເດີນ ທາງໄປນະຄອນໂຮ່ຈິມິນ, ກວຍ, ປະເລກູ, ປະເລກັນ, ດານັງ, ວິງ, ຮ່າໂນ້ຍແລະໄຮ່ຟອງ.

ການໄປສັງເກດການເທື່ອລ່າສຸດນີ້ເປີດເຜີຍວ່າ ການຄ້າໄມ້ທ່ອນຢ່າງຂະໜາດໃຫຍ່ຈາກປະເທດລາວໄປຫວຽດນາມພວມດໍາເນີນຢູ່ ແມ່ນການຝ່າຝືນການເກືອດຫ້າມໃນການສົ່ງໄມ້ທ່ອນ ອອກຂອງປະເທດລາວ. ພຽງມື້ດຽວໃນເດືອນຕຸລາ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ໄດ້ເຫັນລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນ 34 ຄັນໃນແຂວງອັດຕະປື ເດີນທາງມຸ່ງໜ້າໄປຂ້າມດ່ານຊາຍແດນ ໂບວາຍ.

ໃນຂະນະທີ່ຜ່ານມາ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນມຸ່ງຈຸດສົນໃຈໃສ່ການນໍາໃຊ້ໄມ້ເຖື່ອນຈາກລາວໂດຍໂຮງງານຫວຽດນາມນັ້ນ ເປົ້າໝາຍຂອງການສອບສວນແມ່ນການດໍາເນີນການຕັດໄມ້ຕົວຈິງຢູ່ໃນດິນແດນຂອງລາວ. ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບປະສາມບໍລິສັດທີ່ບອກວ່າພວກຕົນໄດ້ສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກຈາກລາວໄປໃຫ້ຫວຽດນາມທັງໝົດ 250,000 ແມັດກ້ອນຕໍ່ປີ. ບໍລິສັດທີ່ກອງທັບຫວຽດນາມເປັນເຈົ້າຂອງເປັນຜູ້ດໍາເນີນການຕັດໄມ້ ລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດ.

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນຍັງພົບວ່າ ແຂວງທາງພາກໃຕ້ຄືອັດຕະປືກໍາລັງຮັບພາລະແບກຫາບກິດຈະການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນລາວປັດຈຸບັນ. ການຕັດໄມ້ສ່ວນໃຫຍ່ກ່ຽວພັນກັບການ

ສ້າງໂຮງໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳແລະການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ. ຢູ່ພາຍ ໃນອັດຕະປືມີການຖາງກວາງປ່າໄມ້ເປັນບໍລິເວນກວ້າງຢູ່ອ້ອມແອ້ມເຂດກໍ່ສ້າງເຂື່ອນເຊກະໝານ 1 ຊຶ່ງບໍລິສັດຫວຽດນາມເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະມີການຖາງປ່າຫລາຍພັນເຮັກຕາເພື່ອເຮັດເປັນບ່ອນ ປູກຢາງພາລາທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ແລະກໍແມ່ນບໍລິສັດຫວຽດນາມທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ.

ຈາກການສັງເກດການຢູ່ພາກສະໜາມແລະພົບປະກັບບຸກຄົນສຳຄັນຢ່າງບໍ່ເປີດເຜີຍ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ຮັບຮູ້ສະພາບການທຳລາຍປ່າໄມ້ຊຶ່ງພວມແຜ່ລະບາດຢ່າງຂະໜານໃຫຍ່ຢູ່ໃນພາກໃຕ້ຂອງປະເທດລາວ ຊຶ່ງຕາມຄວາມເປັນຈິງແລ້ວບໍ່ມີ ການຄວບຄຸມຈາກທາງການເລີຍ ໂດຍຝ່າຝືນການເກືອດຫ້າມກ່ຽວກັບການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກ ຈາກປະເທດລາວ ທັງມີກອງທັບຈາກສູນກາງແລະກຸ່ມທຸລະກິດທີ່ມີເສັ້ນສາຍເປັນຢ່າງດີເຂົ້າ ມາກ່ຽວຂ້ອງນຳການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນທີ່ມີຜົນກຳໄລມະຫາສານນີ້.

ການດຳເນີນການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວ

ບໍລິສັດຂອງຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO): ການມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງກອງທັບ

ຫລັງຈາກເດີນທາງສຳຫລວດອ້ອມແອ້ມບໍລິເວນນີ້ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ສາມາດຢືນຢັນໄດ້ວ່າ ໄມ້ທ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ຜ່ານສະໜາມໄມ້ຢູ່ບ້ານເຜົ່າສຳພັນນັ້ນລ້ວນແລ້ວ ແຕ່ເອົາມາຈາກການດຳເນີນການຕັດໄມ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງເຂື່ອນພະລັງງານນ້ຳເຊກະ ໝານ 1 ທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ. ສິ່ງນີ້ກົງກັບເຄື່ອງໝາຍທີ່ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ໄດ້ສັງເກດເຫັນຢູ່ເທິງລົດບັນທຸກທີ່ຂຽນວ່າ "ໄມ້ແປຮູບເພື່ອການຄຸ້ມຄອງການຕັດໄມ້ແລະການເອົາໄມ້ອອກຈາກເຂດອ່າງນ້ຳເຊກະໝານ" ຢັ້ງຢືນວ່າເຂດສ້າງເຂື່ອນແມ່ນແຫລ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ທ່ອນເຫລົ່ານີ້. ຢູ່ໃນເດືອນພະຈິກປີ 2010 ກໍເຊັ່ນດຽວກັນ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບເຫັນການໂຄສະນາໃນເດືອນມິຖຸນາ ຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ທີ່ປະກາດຂາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ໄດ້ມາຈາກເຊກະໝານ 1. ການໂຄສະນາອື່ນໆຂອງບໍລິສັດອ້າງວ່າຕົນເອງມີໄມ້ທ່ອນຈາກລາວ 200,000 ແມັດ ກ້ອນຕໍ່ປີ.

ໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ກັບຄືນໄປເຂດເຊ ກະໝານ 1 ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ເລີ່ມດຳເນີນການຕັດໄມ້ຄືນໃໝ່ອີກບໍ່. ເຂດກໍ່ສ້າງເຂື່ອນງຽບສະຫງັດ ເພາະວ່າພວກກຳມະກອນຫວຽດນາມພາກັນກັບຄືນໄປບ້ານເພື່ອສະຫລອງປີໃໝ່ຕາມປະຕິທິນດວງຈັນ. ແຕ່ວ່າທີ່ສະໜາມໄມ້ທ່ອນຢູ່ບ້ານເຜົ່າສຳພັນ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ຈົດບັນທຶກໄມ້ທ່ອນຫລາຍຮ້ອຍລຳທີ່ຫາກໍຕັດມາໃໝ່ໆ ມີເຄື່ອງໝາຍສີຂຽວແລະປ້າຍສີເຫລືອງຕິດໄວ້ບອກວ່າແມ່ນບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO).

ການທີ່ກອງທັບມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນການຕັດໄມ້ຢູ່ອ້ອມແອ້ມເຊກະໝານ 1 ນັ້ນໄດ້ຮັບການຢືນຢັນ

ຮູບເທິງ: ໄມ້ທ່ອນຂອງລາວ ຊຶ່ງບໍລິສັດກອງທັບຫວຽດນາມເປັນເຈົ້າຂອງ ຢູ່ທ່າກີ່ອົງໃນ ຫວຽດນາມ ປີ 2000.

© EIA

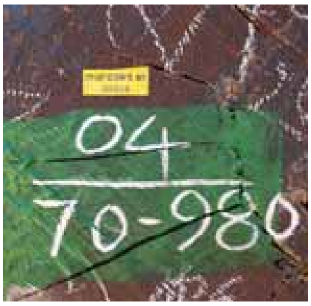

© EIA

ẢNH TRÊN CÙNG:
Bãi tập kết gỗ của công ty COECCO, Attapeu, Lào, 2011.

ẢNH TRÊN:
Thẻ màu vàng và dấu sơn xanh lá cây ở đầu lóng gỗ thể hiệu dấu hiệu nhận dạng công ty COECCO.

ເມື່ອຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນພະຍາຍາມຕິດຕາມລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນຄັນໜຶ່ງຊຶ່ງອາດຈະເຂົ້າໄປເຖິງບ່ອນຕັດໄມ້ໄດ້. ພາຍຫລັງຕິດຕາມລົດຄັນດັ່ງກ່າວໄປຕາມເສັ້ນທາງດິນແດງກໍໄປພົບດ່ານທີ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ທະຫານນອກເຄື່ອງແບບກວດກາຢູ່ ແລ້ວພະນັກງານຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນກໍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປໄດ້. ປະກົດວ່າເຂດຕັດໄມ້ນັ້ນຢູ່ໃນເຂດປ່າສະຫງວນດົງສຳພັນນັ້ນເອງ ຊຶ່ງຢູ່ໃກ້ກັບອ່າງເກັບນ້ຳເຊກະໝານ 1 ທີ່ໄດ້ວາງແຜນໄວ້.

ໃນເດືອນເມສາ ປີ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມເຊກະ ໝານ 1 ເປັນເທື່ອທີສາມ. ເທື່ອນີ້ທຸກຄົນພາກັນຕົກຕະລຶງທີ່ເຫັນສະໜາມໄມ້ມີໄມ້ທ່ອນທັງໝົດ 60,000 ແມັດກ້ອນ. ໄມ້ທ່ອນຫລາຍລຳມີເຄື່ອງໝາຍສີຂຽວແລະປ້າຍສີເຫລືອງຕິດໄວ້ບອກ ວ່າ ແມ່ນຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO).

ເພື່ອຊອກຫາລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບການດໍາເນີນການຕັດໄມ້ແລະຕະຫລາດປາຍທາງຂອງບໍລິສັດນີ້ ພະນັກງານຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ອຳພາງຕົນເອງ ແຝງຕົວເປັນຜູ້ຊື້ໄມ້ ແລ້ວເດີນທາງໄປຫ້ອງການໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມ ມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ຢູ່ນະຄອນວິງ ແຂວງເງອານໃນຫວຽດນາມ ໃນເດືອນ ພຶດສະພາ ປີ 2011 ເພື່ອພົບປະກັບຜູ້ຕາງໜ້າຂະແໜງການຄ້າໄມ້.

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບປະກັບທ່ານ ຖຸ່ຍ (Mr Thuy) ຜູ້ອຳນວຍການຂະແໜງການຄ້າໄມ້ຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ແລະຫງວຽນ ຈັ່ງ (Nguyen Trang) ຫົວໜ້າຂະແໜງສົ່ງອອກ. ອີງຕາມທ່ານຖຸ່ຍບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ໄດ້ທຳການຄ້າໄມ້ແລະເຮັດທຸລະກິດຕັດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວມາໄດ້ຫລາຍກວ່າ 20 ປີແລ້ວ ຊຶ່ງເປັນບໍລິສັດໜຶ່ງທີ່ດຳເນີນການຕັດໄມ້ທີ່ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດແລະເປັນລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະ ເທດລາວ. ທ່ານຖຸ່ຍຢືນຢັນວ່າແຫລ່ງທີ່ມາໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຂອງບໍລິສັດແມ່ນມາຈາກປະເທດ ລາວ. ທ່ານຖຸ່ຍຍອມຮັບວ່າໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າມາຈາກບ່ອນຖາງເພື່ອສ້າງ ເຂື່ອນ ແລະການທີ່ບໍລິສັດນີ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາໄມ້ທ່ອນອອກຈາກພື້ນທີ່ເຫລົ່ານີ້ ຖືວ່າເປັນຈຳນວນພຽງໜ້ອຍດຽວເທົ່ານັ້ນ ເພາະມີຫລາຍບໍລິສັດທີ່ເຮັດແບບນີ້.

ທ່ານ ຖຸ່ຍອະທິບາຍວ່າເພື່ອດຳເນີນການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນລາວໄດ້ນັ້ນຕ້ອງຂໍອະນຸມັດໂກຕ້າຈາກ ລັດຖະບານກ່ອນ. ລາວເວົ້າວ່າປົກກະຕິຈະເຮັດປີລະເທື່ອຫລືບາງທີຫົກເດືອນເທື່ອໜຶ່ງແຕ່ບໍ່ເຄີຍດົນນານກວ່ານັ້ນເພາະວ່າລັດຖະບານບໍ່ຢາກໃຫ້ມີການສຳປະທານຕັດໄມ້ດົນນານ ກວ່ານັ້ນ.

ອີງຕາມ ທ່ານ ຖຸ່ຍ ບອກວ່າ ໃນປີ 2010 ບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະ ກິດ (COECCO) ໄດ້ຮັບສິດໃນການຕັດໄມ້ 100,000 ແມັດກ້ອນ ແລະໃນປີ 2011 ກໍເຊັ່ນດຽວກັນຄືຕັດໄມ້ຢູ່ທັງໃນເຂດສ້າງເຂື່ອນເຊກະໝານ 1 ແລະແຫລ່ງອື່ນໆທີ່ບໍ່ມີການລະບຸ. ທ່ານ ຖຸ່ຍຍັງເວົ້າເສີມອີກວ່າລັດຖະບານຢູ່ສູນກາງທີ່ວຽງຈັນເປັນຜູ້ອະນຸມັດໂກຕ້າເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ໂດຍກົງບໍ່ແມ່ນຫ້ອງການປ່າໄມ້ແຂວງ.

ການພົບປະກັນຄັ້ງນີ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ຈັດການທຸກດ້ານເພື່ອດຳເນີນການຕັດໄມ້ຂອງຕົນຢູ່ໃນປະເທດລາວ ໂດຍໃຊ້ກຳ ມະກອນຂອງຕົນເອງ. ພະນັກງານບໍລິສັດທຳການສຳຫລວດປ່າໄມ້ເພື່ອກຳນົດຊະນິດຕົ້ນໄມ້ ທີ່ຕົນເອງຕ້ອງການ. ເມື່ອເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວເຊັນລາຍການທີ່ມີຊື່ຕົ້ນໄມ້ທີ່ຈະຕັດໃຫ້ແລ້ວ ບໍລິສັດ ກໍຈະເອົາທີມຕັດຕົ້ນໄມ້, ລົດບັນທຸກແລະຄົນຂັບລົດຂອງຕົນເຂົ້າມາເພື່ອຕັດເອົາໄມ້ອອກ ໄປຫວຽດນາມ.

ໄມ້ທ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ຈະຖືກຂົນສົ່ງໄປທ່າເຮືອກີ່ຍົງແລະຕັບຊາຢູ່ດານັງໂດຍກົງເລີຍ ເພາະວ່າທ່າເຮືອກີ່ຍົງແມ່ນຮູດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງເຟີນິເຈີຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດ ສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂະໜາດໃຫຍ່ຂອງຕະຫລາດປາຍທາງໄດ້ ສ່ວນວ່າທ່າເຮືອຕັບຊານັ້ນສ່ວນຫລາຍກໍ່ຍ້ອນຄວາມສະດວກດ້ານການຈັດການແລະເສັ້ນທາງລຳລຽງຂົນສົ່ງ.

ນາງຈ້າງບອກວ່າໃນປີ 2010 ບໍລິສັດໄດ້ຂາຍໄມ້ທ່ອນຂອງຕົນທັງໝົດໃຫ້ແກ່ພວກທີ່ປຸງ ແຕ່ງໄມ້ຄົນຫວຽດນາມ ແຕ່ຫວັງວ່າຢ່າງໜ້ອຍກໍມີໄມ້ໄວ້ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງ 100,000 ແມັດກ້ອນ ເພື່ອດຶງດູດຜູ້ຊື້ຄົນຕ່າງປະເທດໃນປີ 2011. ນາງສະເໜີຂາຍໄມ້ (keruing) ໃຫ້ພະນັກງານອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນຈຳນວນ 15,000 ແມັດກ້ອນ ຊຶ່ງນາງບອກວ່າຈະມີການຂົນສົ່ງຈາກປະເທດລາວມາດານັງຫລືກີ່ຍົງພາຍໃນສອງສາມອາທິດຂ້າງໜ້າ.

ນາງຈ້າງຍັງເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ອີກວ່າ ບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ມີໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ບ່ອນໜຶ່ງຢູ່ບ້ານເລົ່າງາມທີ່ປະເທດລາວ ແຕ່ເປັນພຽງໂຮງຊອຍໄມ້ທ່ອນໃຫ້ເປັນຫລ່ຽມເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນເຮັດເປັນຜະລິດຕະພັນໄມ້ສຳເລັດຮູບຫລືເຄິ່ງສຳ ເລັດຮູບເລີຍ. ປາຍທາງສຸດທ້າຍຂອງໄມ້ຫລ່ຽມເຫລົ່ານີ້ກໍຍັງແມ່ນຕະຫລາດຢູ່ໃນຫວຽດນາມ ນັ້ນເອງ. ໃນເດືອນເມສາປີ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ/ເຕເລປັກ (Telepark) ໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມໂຮງງານຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ (COECCO) ຢູ່ບ້ານເລົ່າງາມ ແລະໄດ້ສັງເກດເຫັນລົດບັນທຸກສິບຄັນທີ່ຂົນໄມ້ທ່ອນທີ່ຫາກໍ່ຕັດໃໝ່ໆ ຍັງມີຮາກແລະເປືອກໄມ້ຕິດຢູ່ ຈອດຢູ່ທາງເຂົ້າໂຮງງານ ເຖິງວ່າໂຮງງານນີ້ຈະເກົ່າແລະມີສະພາບຊຸດໂຊມກໍຕາມ.

ບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ເປັນໜ່ວຍທຸລະກິດຂອງຜູ້ບັນຊາການກອງທັບຫວຽດນາມພາກທີ 4 ຊຶ່ງຫ້ອງການໃຫຍ່ຂອງທັງສອງອົງການນີ້ຕັ້ງຢູ່ນະຄອນວິງ ແລະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກການພົວພັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບກອງທັບລາວ. ໃນປີ 2010 ກະຊວງປ້ອງກັນປະເທດຂອງລາວໄດ້ມອບຫລຽນໄຊແຮງງານຊັ້ນໜຶ່ງໃຫ້ແກ່ຜູ້ບັນຊາການສູງສຸດຂອງກອງທັບພາກທີ 4 ແລະບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດ ຖະກິດ (COECCO) "ໃນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມມິດຕະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີ ແລະການຮ່ວມມືຮອບດ້ານລະຫວ່າງສອງພັກ, ສອງລັດ, ສອງກອງທັບ, ປະຊາຊົນລາວແລະຫວຽດນາມ."[44] ການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນແບບນີ້ຊ່ວຍອະທິບາຍໄດ້ວ່າ ບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ແມ່ນຜູ້ທີ່ດຳເນີນການຕັດໄມ້ລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດລາວ ແລະບໍລິສັດນີ້ມີຂີດຄວາມສາມາດທີ່ຈະບໍ່ສົນໃຈນຳການເກືອດຫ້າມໃນການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກຂອງປະເທດນີ້ເລີຍ.

ບໍລິສັດພອນສັກ: ເງິນສົດສຳລັບໄມ້ທ່ອນ

ໃນເດືອນກຸມພາ ປີ 2011 ຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ ເດີນທາງໄປແຂວງເຊກອງ ຊຶ່ງຢູ່ທາງເໜືອຂອງອັດຕະປື ເພື່ອບັນທຶກການຕັດໄມ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງເຂື່ອນພະລັງງານໄຟຟ້າເຊກອງ 4. ພື້ນທີ່ອ້ອມແອ້ມສະຖານທີ່ສ້າງເຂື່ອນມີປ່າສະຫງວນຫ້ວຍອາລຳ ກໍຄືບ່ອນສຳປະທານຕັດໄມ້ຄັ້ງຜ່ານມາ. ມີສິ່ງຢືນຢັນວ່າໄດ້ພົບເຫັນການ ຕັດໄມ້ຢ່າງເລັ່ງລັດ ມີບ່ອນໂລ່ງທີ່ກວ້າງຂວາງເພື່ອເກັບມ້ຽນໄມ້ທ່ອນໄວ້ ມີເສັ້ນທາງເຂົ້າໄປ ຕັດໄມ້ທ່ອນຢູ່ພື້ນທີ່ແຫ່ງນີ້

ẢNH DƯỚI:
Gỗ mới khai thác còn tươi được đưa về bãi tập kết của COECCO, tỉnh Attapeu, Lào, 2011.

ẢNH DƯỚI CÙNG
Biển hiệu ngoài cổng một xí nghiệp của COECCO, thành phố Vinh, Việt Nam. "QK4" là viết tắt của Quân Khu 4

© EIA

© EIA

ຮູບຢູ່ລຸ່ມ:
ໄມ້ທ່ອນທີ່ຫາກໍ່ຕັດມາໃໝ່ໆມາເຖິງສະໜາມໄມ້ທ່ອນຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ຢູ່ອັດຕະປືຂອງລາວ ປີ 2011.

ຮູບຢູ່ລຸ່ມສຸດ:
ປ້າຍຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ຢູ່ນອກໂຮງງານທີ່ວຽງ ຢູ່ຫວຽດນາມ "OK4" ໝາຍເຖິງກອງທັບພາກທີ 4.

© EIA

ແລະມີທັດສະນີຍະພາບທີ່ເປັນປ່າປອກໂຫລ້ນ.

ຢູ່ບ້ານໜຶ່ງ ແຄມສະຖານທີ່ສ້າງເຂື່ອນ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ເຫັນກອງ ໄມ້ທ່ອນທີ່ຫາກໍ່ຕັດມາໃໝ່ໆ. ກຳມະກອນລາວນຸ່ງເສື້ອກັນລົມມີເຄື່ອງໝາຍ "ໂຊກະໜານ 4" ກຳລັງແຫກໄມ້ທ່ອນ ຊຶ່ງມີສີເຫລືອງທາໝາຍໄວ້. ກຳມະກອນພວກນີ້ບອກວ່າໄມ້ທ່ອນທັງໝົດຈະສົ່ງໄປຫວຽດນາມ ແລະແມ່ນບໍລິສັດໜຶ່ງຊື່ວ່າພອນສັກເປັນເຈົ້າຂອງ.

ບໍລິສັດລູກຂອງກຸ່ມພອນສັກ, ພອນສັກໄມ້ (ຫລືເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າແປນຊີ) ແມ່ນຊື່ນ້ອຍຂອງບໍລິສັດ ເປັນຂອງພອນສັກ ວິໄລສັກ ຊຶ່ງແມ່ນໜຶ່ງໃນຈຳນວນຜູ້ຊາຍທີ່ຮັ່ງມີທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດ ລາວ. ຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບບໍລິສັດນີ້ໂດຍບັງ ເອີນໃນປີ 2007 ເວລາຕິດຕາມບໍລິສັດໜຶ່ງຂອງໄທ ຊື່ວ່າ ແອວວີທີສາກົນ (LVT International) ຊຶ່ງໄດ້ແຫລ່ງໄມ້ມາຈາກພອນສັກ. ປຣາກິດ ສຣີບຸຊຣາກຳ (Prakit Sribussaracum) ເຈົ້າຂອງບໍລິສັດແອວວີທີອ້າງວ່າ ຕົນເອງໄດ້ຈ່າຍເງິນໃຕ້ໂຕະເປັນຈຳນວນມະຫາສານໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ລາວ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໂກຕ້າໃນການຕັດໄມ້ອອກຈາກເຂດສ້າງເຂື່ອນ ໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳເທີນ 2.[45]

ມີການອ້າງວ່າພອນສັກມີສ່ວນໃນການລັກລອບເອົາໄມ້ທ່ອນໄປຫວຽດນາມນັ້ນເປັນເລື່ອງແປກປະຫລາດ ເພາະວ່າຢູ່ໃນເວັບໄຊດ໌ຂອງບໍລິສັດພັດເນັ້ນຢ້ຳວ່າຕົນເອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ລາວ. ເວັບໄຊດ໌ຂອງພອນສັກໄມ້ບອກວ່າຕົນເອງດຳເນີນງານແນວໃດ: "ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງລັດຖະບານໃນການສົ່ງໄມ້ອອກ ດ້ວຍການປ່ຽນໄມ້ທ່ອນ (ວັດຖຸດິບ) ໃຫ້ເປັນຜະລິດຕະພັນເກືອບສຳເລັດຮູບ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຜົນກຳໄລ ແລະເຂັ້ມງວດໃນການສົ່ງໄມ້ອອກເພື່ອຈຸດປະສົງໃນການອານຸລັກເຂດປ່າ. ບໍລິສັດຍັງເພີ່ມຈຳນວນການວ່າຈ້າງຊຸມຊົນໃຫ້ເຂົ້າມາເຮັດ ວຽກນຳອີກ."

ເພື່ອກວດສອບເບິ່ງການມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງຂອງພອນສັກໃນການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນອອກໄປຫວຽດ ນາມ ຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ແຝງຕົວເປັນຜູ້ຊື້ໄມ້ ໂດຍໄດ້ເດີນທາງໄປເມືອງທ່າແຂກ ແຂວງຄຳມ່ວນຂອງລາວໃນເດືອນເມສາ ປີ 2011 ເພື່ອ ພົບຜູ້ຕາງໜ້າບໍລິສັດຢູ່ທີ່ໂຮງງານໄມ້ປູພື້ນປາກເກ່ຂອງບໍລິສັດ.

© EIA

ເວີ່ມຕົ້ນອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບ ແຊ້ມ ເລັ່ງສະຫວັດ ຫົວໜ້າບໍລິ ຫານພອນສັກໄມ້ທີ່ໂຮງງານຢູ່ຊານເມືອງທ່າແຂກ. ແຊ້ມອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ບໍລິສັດໄດ້ສົ່ງຜະລິດຕະພັນທັງໝົດຂອງຕົນໄປໃຫ້ໂຮງງານໄມ້ພື້ນປາກເກ່ຄືບວຽງຈອນບ່ອນໃໝ່ຢູ່ ໃກ້ ເມືອງ ຍົມມະລາດແນວໃດ. ລາວຢ້ຳວ່າບໍລິສັດປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ໃນລາວ ແນວໃດ ໂດຍໄດ້ຮັບໄມ້ທ່ອນຈາກບ່ອນຜະລິດໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳ, ການຂຸດບໍ່ແຮ່, ໂຄງ ການສ້າງທາງ, ແລະລົງເຄີຍດີກັບຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີສິ່ງຢືນຢັນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໃນການສົ່ງຜະລິດຕະພັນໄມ້ໄປສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ຕໍ່ມາ ບັຈ ລູ່ກ່າຍ (Butch Lugay) ຫົວໜ້າຝ່າຍສົ່ງອອກໄດ້ຕິດຕາມຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄປຢ້ຽມຢາມໂຮງງານແຫ່ງໃໝ່. ລະຫວ່າງທີ່ສົນທະນາກັບລູ່ກ່າຍນັ້ນ ມີເລື່ອງໃໝ່ທີ່ແຕກຕ່າງຢ່າງສິ້ນເຊີງປະກົດຂຶ້ນມາ ຄືລູ່ກ່າຍບອກວ່າບໍລິສັດ ບໍ່ສາມາດຮັບປະກັນໃນການສະໜອງຕາມການສັ່ງຊື້ໄມ້ປູພື້ນປາກເກ່ໃຫ້ໄດ້ ເພາະວ່າບໍລິສັດ ກຳລັງຫວັງເຕັມເພື່ອຊອກວັດຖຸດິບຢູ່. ລາວຍອມຮັບວ່າໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ເປັນພຽງສາກບັງ ໜ້າ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດຖະບານເຫັນການລົງທຶນຂອງຕົນ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງໂຮງງານປຸງແຕ່ງຢູ່ພາຍໃນປະເທດຂຶ້ນມາ. ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ໂຮງງານນີ້ຖືກນຳໃຊ້ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ໄດ້ໂກຕ້າໃນການຕັດໄມ້ຈາກລັດຖະບານນັ້ນເອງ. ລູ່ກ່າຍເວົ້າວ່າ "ເຈົ້າມີໂຮງງານໃຫຍ່ ລັດຖະບານຈະມາຢ້ຽມຢາມ........ໂອ້! ເຈົ້າມີຫລາຍ.....ພວກເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະໃຫ້ໂກຕ້າເຈົ້າຫລາຍ. ບໍລິສັດນ້ອຍບໍ່ໄດ້ດອກ ມີແຕ່ຂ້ອຍນີ້ແຫລະ". ມີການລາຍງານວ່າພອນສັກໄດ້ໂກຕ້າໄມ້ແຕ່ລະປີ ຫລາຍກວ່າ 120,000 ແມັດກ້ອນ.

ອີງຕາມການບອກເລົ່າຂອງລູ່ກ່າຍ "...ໄດ້ໄມ້ຫລາຍຈາກລັດຖະບານ ໂກຕ້າທີ່ພວກເຮົາໄດ້ ມີໄມ້ທີ່ຊອຍແລ້ວແລະໄມ້ທ່ອນສົ່ງໄປຫວຽດນາມ. ລູ່ກ່າຍປະເມີນວ່າ 90 ເປີເຊັນຂອງໄມ້ບໍລິ ສັດ ຫລືປະມານ 108,000 ແມັດກ້ອນຖືກສົ່ງອອກໄປຫວຽດນາມ ໂດຍມີການຂົນໄມ້ທ່ອນ ຜ່ານດ່ານນາພ້າວ-ຈາໂລ ແລະຈຸດຂ້າມແດນອື່ນໆ ໂດຍຈະປ່ອຍລົດບັນທຸກເປັນສາຍອອກຈາກໂຮງງານໃນຕອນກາງຄືນມຸ່ງສູ່ຊາຍແດນ.

ລູ່ກ່າຍອະທິບາຍວ່າທຸລະກິດການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກໄປຫວຽດນາມຂອງພອນສັກຈະມີຄວາມສຳຄັນກວ່າທຸລະກິດປຸງແຕ່ງໄມ້ ເພາະວ່າພອນສັກຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຈະໄດ້ກຳໄລເປັນເງິນສົດໂອນມາໃຫ້ຢ່າງໄວວາ. ລາວເປີດເຜີຍວ່າພອນສັກໄດ້ເງິນຫລາຍຈາກການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກໄປ ຫວຽດນາມ ເມື່ອທຽບກັບກຳໄລທີ່ໄດ້ຮັບຈາກໂຮງງານໄມ້ປູພື້ນປາກເກ່.

ເພື່ອດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນເອງ ພອນສັກຕິດສະນິດກັບບຸກຄົນທີ່ມີອຳນາດທາງການເມືອງ ແລະຜູ້ມີອິດທິພົນຢູ່ໃນລັດຖະບານລາວ. ມີຄົນເວົ້າວ່າພອນສັກໃກ້ຊິດກັບປະທານປະເທດຂອງ ສ. ປ. ປ ລາວ ແລະມີຄົນອ້າງວ່າປະທານປະເທດມີພີ່ນ້ອງຂອງຕົນເອງເຂົ້າໄປມີຕຳແໜ່ງເຮັດວຽກຢູ່ໃນກຸ່ມບໍລິສັດພອນສັກ. ແມ່ນແຕ່ແຊ້ມ ເລັ່ງສະຫວັດເອງກໍ່ເປັນພີ່ນ້ອງກັບຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີຄົນປັດຈຸບັນ ຄື ສົມສະຫວາດ

© EIA

ເວັງສະຫວັດ ສະນັ້ນຈຶ່ງຖືກຮັບເຂົ້າມາເຮັດ
ວຽກກັບບໍລິສັດຍ້ອນເສັ້ນສາຍທາງດ້ານການເມືອງ
ນັ້ນເອງ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນຂໍ້ສະດວກພິເສດ
ທີ່ຫ້ອງການນາຍົກລັດຖະມົນຕີຈະອະນຸມັດໂກຕ້າໄມ້
ໃຫ້.

ຄຽງຄູ່ໄປກັບການດໍາເນີນການຕັດໄມ້ນັ້ນ
ກຸ່ມບໍລິສັດພອນສັກຍັງໄດ້ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂຸດບໍ່ແ
ຮ ແລະໂຄງການກໍ່ສ້າງຢູ່ໃນປະເທດລາວນໍາອີກ.
ໃນປີ 2010 ບໍລິສັດໄດ້ຖືກກ່າວຫາວ່າໄດ້ຂຸດ
ຄົ້ນບໍ່ຄໍາຢູ່ເຂດປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນາກາຍນໍ້າເທີ
ນ ໂດຍການເຮັດສັນຍາກັບກອງທັບ
ລາວ.46

ບໍລິສັດໄນສ໌ວູດ: ບໍ່ມີຫຍັງຍາກຖ້າມີເງິນ

ການວິໄຈຄົ້ນຄວ້າຊຶ່ງເຮັດຂຶ້ນໂດຍອົງການສືບສວນດ້
ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນສະແດງໃຫ້ເຫັນ ວ່າ
ບໍລິສັດໄນສ໌ວູດຂອງຫວຽດນາມຍັງໄດ້ດໍາເນີນການຕັ
ດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວນໍາອີກ
ໂດຍສະເພາະຢູ່ທາງແຂວງພາກເໜືອ ຄື ຊຽງຂວາງ.
ໃນເດືອນເມສາປີ 2011 ຜູ້ສັງເກດ
ການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ
ໄດ້ແຝງຕົວເປັນຜູ້ຊື້ໄມ້ປູພື້ນປາກເກ່
ໂດຍເດີນທາງໄປຫ້ອງການໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດຢູ່ຊານເ
ມືອງຮ່າໂນ້ຍ ເພື່ອຄົ້ນຫາລາຍລະອຽດ
ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບກິດຈະກໍາຂອງບໍລິສັດໄນສ໌ວູດຢູ່ໃ
ນປະເທດລາວ.

ລະຫວ່າງການສົນທະນາໜຶ່ງຊົ່ວໂມງກັບໂທນີ ຊ່ວນ
(Tony Xuan) ຫົວໜ້າພະແນກຂາເຂົ້າ-
ຂາອອກຂອງບໍລິສັດໄນສ໌ວູດ ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ
ເຖິງວ່າບໍລິສັດນີ້ຈະມີໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່
ໃນລາວກໍຕາມ
ແຕ່ໄມ້ສ່ວນຫລາຍທີ່ຕັດຢູ່ໃນລາວຊຶ່ງຖືກຂົນສົ່ງອອ
ກໄປຫວຽດນາມນັ້ນບໍ່ມີ ການປຸງແຕ່ງເລີຍ.

ຊ່ວນບອກອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົ
ນວ່າ ຜ່ານມາບໍລິສັດນີ້ໄດ້ສົ່ງຜະລິດຕະພັນ
ໄມ້ຕົບແຕ່ງແລະໄມ້ປາກເກ່ປູພື້ນຈາກໂຮງງານຂອງ
ຕົນຢູ່ໃນລາວ ໄປໃຫ້ປະເທດຕ່າງໆ ມີສະ
ຫະລາຊະອານາຈັກ, ເນເທີແລນແລະເກົາຫລີ.
ແຕ່ລາວອະທິບາຍຕໍ່ໄປວ່າ ປັດຈຸບັນບໍລິສັດ
ບໍ່ໄດ້ຜະລິດສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບ
ແລະກໍບໍ່ຢາກສົ່ງເສີມທຸລະກິດດ້ານນີ້ອີກແລ້ວ.

ຊ່ວນເປີດເຜີຍວ່າທຸລະກິດໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດບໍ່ແມ່ນ
ສິນຄ້າສໍາເລັດຮູບ ແຕ່ແມ່ນວັດຖຸດິບ -
ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄມ້ທ່ອນ
ຫລືໄມ້ທ່ອນທີ່ຊອຍເປັນຫລ່ຽມ.

ສະນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ອີກວ່າການທີ່ບໍ
ລິສັດມີໂຮງງານຂອງຕົນຢູ່ໃນປະເທດລາວນັ້ນ
ແມ່ນສາກບັງໜ້າລ້າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້
ໂກຕ້າຈາກລັດຖະບານລາວໃນການຕັດໄມ້
ໂດຍໃຫ້ໄດ້ໄມ້ທ່ອນຈໍານວນຫລວງຫລາຍສົ່ງ
ອອກໄປຫວຽດນາມເທົ່ານັ້ນເອງ.

ອີງຕາມຊ່ວນບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ
ແຕ່ລະປີບໍລິສັດໄນສ໌ວູດໄດ້ຮັບໂກຕ້າໄມ້ 30,000
ແມັດກ້ອນ
ໂດຍມີການຕັດໄມ້ຢູ່ບ່ອນໄດ້ຮັບສໍາປະທານປ່າໄມ້
ແຫ່ງທີ່ຈະເອົາຈາກສະຖານທີ່ສ້າງເຂື່ອນ
ພະລັງງານນໍ້າ. ລາວຍັງເວົ້າເສີມວ່າ
ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ໂກຕ້າໄມ້ ບໍລິສັດໄນສ໌ວູດ "ຕ້ອງມີສາຍສໍາ
ພັນກັບລັດຖະບານ".
ລາວຂະຫຍາຍຄວາມວ່າບໍລິສັດ
"ຕ້ອງຈ່າຍໃຫ້ລັດຖະບານເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ໂກຕ້າ
...ແລະເອົາເງິນໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ
ເພື່ອຂົນສົ່ງໄມ້ມາບ່ອນນີ້...ຕົວຢ່າງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາ
ສີແລະຫົວໜ້າປ່າໄມ້
ພວກເຮົາກໍຕ້ອງເອົາເງິນໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າ".

ເມື່ອຊັກຖາມຕໍ່ໄປ ຊ່ວນຍອມຮັບວ່າ
"ປະເທດລາວຫ້າມສົ່ງໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ທ່ອນຊອຍເປັ
ນ ຫລ່ຽມອອກນອກປະເທດ
ແຕ່ຍັງມີບາງບໍລິສັດສາມາດນໍາເອົາເຂົ້າມາໄດ້
ເຊັ່ນບໍລິສັດຂອງ ພວກເຮົາ: "ບໍ່ມີຫຍັງຍາກ
ຖ້າຫາກເຈົ້າມີເງິນ".
ຢູ່ສາງເກັບມ້ຽນຂອງບໍລິສັດໄນສ໌ວູດ
ທົ່ວບໍລິເວນສາງເຕັມແຕ່ໄມ້ທ່ອນທີ່ຊອຍເປັນຫລ່ຽ
ມ ສ່ວນໃຫຍ່ເອົາມາຈາກປະເທດລາວ.
ຍັງມີລົດບັນທຸກອີກສາມຄັນ
ຊຶ່ງບັນທຸກເຕັມແຕ່ໄມ້ທ່ອນ (yellow balau)
ທີ່ຊອຍເປັນຫລ່ຽມ ຊຶ່ງລໍາລຽງມາຈາກລາວ
ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາລົງຈາກລົດ ເທື່ອ.
ລົດບັນທຸກຕ່າງໄມ້ຈາກໂຮງງານຂອງບໍລິສັດຢູ່ໃນລາ
ວໄປຫາຫວຽດນາມ ໂດຍຜ່ານ ດ່ານໜອງແຮດ-
ນໍ້າຄານ.

ຊ່ວນຍັງບອກອີກວ່າ
ບໍລິສັດໄນສ໌ວູດສົ່ງໄມ້ທ່ອນຂອງລາວໄປໃຫ້ຜູ້ຊື້ຢູ່ຕ່າງ
ປະເທດນໍາອີກ. ໃນເດືອນມັງກອນ ປີ 2010
ບໍລິສັດໄນສ໌ວູດສົ່ງໄມ້ດູ່ເປັນທ່ອນຈໍານວນ 1,200
ແມັດກ້ອນ ໄປ ນະຄອນຢັນໄຕ (Yantai City)
ຂອງຈີນ. ຜ່ານມາບໍລິສັດໄດ້ສົ່ງໄມ້ທ່ອນ (yellow
balau) ໄປທ່າເຮືອ ແກນດ໌ລາ (Kandla)
ຂອງອິນເດຍ.

© EIA

ຮູບລຸ່ມ:
ເຄື່ອງໝາຍຕິດຢູ່ລົດບັນທຸກບົ່ງບອກເ
ຂດເຂື່ອນເຊກອງ 4.

ຮູບລຸ່ມສຸດ:
ໄມ້ທ່ອນຂອງພອນສັກມຸ່ງໜ້າສູ່ຫວຽດ
ນາມ ມາຈາກເຂດເຂື່ອນເຊກອງ 4.

ຮູບລຸ່ມ:
ການຂົນໄມ້ທ່ອນຂຶ້ນລົດບັນທຸກ ຢູ່ແຂວງເຊກອງ ປະເທດລາວ ປີ 2000.

ບໍລິສັດຫວຽດນາມໃຊ້ໄມ້ທ່ອນຂອງລາວ

ລະຫວ່າງເດືອນຕຸລາ ປີ 2010 ແລະພຶດສະພາ ປີ 2011 ຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບປະກັບບໍລິສັດປຸງແຕ່ງໄມ້ຕ່າງໆຂອງຫວຽດນາມເພື່ອຢາກຮູ້ລະດັບການໃຊ້ໄມ້ທ່ອນທີ່ພາກອຸດສາຫະກຳນຳເຂົ້າມາຈາກປະເທດລາວ. ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນພົບວ່າໂຮງງານຢູ່ໃນສູນການຄ້າຂອງນະຄອນໂຮ່ຈິມິນ ມີທ່າອີງໃສ່ທາງຫລັກລວງການໃຊ້ໄມ້ທ່ອນຈາກປະເທດລາວ ຍ້ອນມູນຄ່າຂົນສົ່ງແລະແຫລ່ງວັດຖຸດິບທີ່ມາຈາກທາງໄກ ເຊັ່ນ ອາຟຣິກາແລະອາເມຣິກາໃຕ້. ແຕ່ວ່າໂຮງງານປຸງແຕ່ງໄມ້ທີ່ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄປຢ້ຽມຢາມຢູ່ທີ່ກີຍົງ, ປະເລກູຢູ່ພາກກາງຫວຽດນາມ ແລະຮ່າໂນ້ຍຢູ່ທາງພາກເໜືອນັ້ນ ພົບວ່າມີການໃຊ້ໄມ້ທ່ອນນຳເຂົ້າມາຈາກປະເທດລາວ. ຜູ້ສັງເກດການຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນຍັງໄດ້ບັນທຶກກອງໄມ້ທ່ອນຈາກລາວຈຳນວນມະຫາສານຢູ່ທ່າເຮືອຫວຽດນາມທີ່ໄຮ່ຟອງ, ດານັງແລະກີຍົງ ຊຶ່ງລໍຖ້ານຳອອກຂາຍຫລືຂົນສົ່ງຕໍ່ໄປບ່ອນອື່ນອີກ.

ຜູ້ຜະລິດລາຍໜຶ່ງທີ່ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບປະຢູ່ນະຄອນໂຮ່ຈິມິນໄດ້ສະຫລຸບສະພາບໃຫ້ຟັງວ່າ:
"ເວົ້າເລື່ອງເຮັດທຸລະກິດລາວກັບຫວຽດນາມນັ້ນແລ້ວ ຄືດັ່ງທີ່ພວກເຈົ້າຮູ້ ຕ້ອງໃຊ້ເງິນໃຕ້ໂຕະຫລາຍ. ຍາກຫລາຍທີ່ຈະເອົາໄມ້ທ່ອນອອກ. ມັນຜິດກົດໝາຍ. ຢູ່ກີຍົງມີຫລາຍວິທີໃນການໄດ້ໄມ້ທ່ອນມາ ແຕ່ຂ້ອຍບໍ່ຮູ້ວ່າເຮັດແບບໃດ. ເນື່ອງຈາກວ່າພວກເຮົາແມ່ນບໍລິສັດໃຫຍ່ ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ພວກເຮົາບໍ່ກ້າເຮັດແນວ ນັ້ນ".

ບໍລິສັດ ດັກ ລົງ ເກຍ ລາຍ (Duc Long Gia Lai)

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ພົບບໍລິສັດເຟີນິເຈີ ດຸກ ລົງ ເກຍ ລາຍ ຢູ່ປະເລ ກູ ຊຶ່ງແມ່ນກຸ່ມ ດຸກ ລາຍ ເປັນເຈົ້າຂອງ. ເປັນທີ່ຮູ້ກັນດີວ່າບໍລິສັດນີ້ມີເສັ້ນສາຍຢ່າງໃກ້ຊິດກັບລັດຖະບານແລະກອງທັບຫວຽດນາມ.

ອົງຕານໂດ ທັນ ຜູ້ອຳນວຍການບໍລິສັດ ດັກ ລົງ ເກຍ ລາຍ ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ບໍລິສັດຂອງຕົນໄດ້ນຳເຂົ້າໄມ້ທ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ມາຈາກປະເທດລາວ ຊຶ່ງມີຜູ້ຈັດສົ່ງໃຫ້ຢູ່ເປັນປະຈຳ. ໄມ້ທ່ອນຈະຖືກລຳລຽງໄປປະເລກູໂດຍຜ່ານດ່ານໂບອາຍ (Bo Y) ຊຶ່ງຢູ່ປະເລກູ ໄມ້ທ່ອນເຫລົ່ານີ້ຈະຖືກນຳໄປປຸງແຕ່ງຢູ່ໂຮງງານຂອງບໍລິສັດໃຫ້ກາຍເປັນໄມ້ປູພື້ນປາກເກແລະຜະລິດເປັນເຟີນິເຈີ. ຢູ່ທີ່ໂຮງງານຂອງບໍລິສັດນີ້ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ສັງເກດເຫັນໄມ້ ທ່ອນຂອງລາວກອງໃຫຍ່ ຊຶ່ງມີໄມ້ (yellow balau), ໄມ້ (keruing), ແລະໄມ້ (pyinkado).

ທັນຍັງບອກອີກວ່າ ບໍລິສັດດັກ ລົງ ສະໜອງໄມ້ໃຫ້ແກ່ກອງທັບຫວຽດນາມ. ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນເຫັນແປ້ນກະດານ ຊຶ່ງມີລາຍຊື່ຂອງລູກຄ້າຂອງບໍລິສັດນີ້ຢູ່ທີ່ຫວຽດນາມ ປະກອບດ້ວຍໜ່ວຍສືບລັບຂອງກອງທັບພາກທີ 5 ກອງພົນທີ 320 - ໜ່ວຍ 3 ຊຶ່ງບໍລິສັດໄດ້ສະໜອງໄມ້ໃຫ້ທັງສອງກອງນີ້ເພື່ອນຳໄປໃຊ້ໃນໂຄງການ. ອັນນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍລິສັດ ດັກ ລົງ ມີການພົວພັນຢ່າງໃກ້ຊິດກັບລັດຖະບານຫວຽດນາມ.

ນອກຈາກນີ້ແລ້ວ ບໍລິສັດ ດັກ ລົງ ຍັງດຳເນີນທຸລະກິດຢ່າງຫລວງຫລາຍຢູ່ຕ່າງປະເທດນຳ ອີກ ຄືສົ່ງຜະລິດຕະພັນເຟີນິເຈີໄປໃຫ້ລູກຄ້າຢູ່ເຢຍລະມັນ, ເນເທີແລນດ໌, ເກົາຫລີ, ຍີ່ປຸ່ນ, ອົສຕຣາລີແລະປະເທດອື່ນໆ.

ບໍລິສັດ ທັນ ທຸ່ຍ ເຟີນິເຈີ (Thanh Thuy Furniture)

ຢູ່ທີ່ ກີຍົງ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມບໍລິສັດເຟີນິເຈີຂະໜາດກາງ ຊື່ວ່າ ທັນ ທຸ່ຍ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ໄມ້ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ຜະລິດເຟີນິເຈີ ແຕກຕ່າງກັນຫລາຍປະເພດອອກຂາຍ.

ອົງຕານ ຫງວຽນ ທີ ຫົງ ທຸ່ຍ (Nguyen Thi Hong Thuy) ຮອງອຳນວຍການບໍລິສັດບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ແຕ່ລະປີບໍລິສັດຂອງຕົນໄດ້ຈັດສົ່ງເຟີນິເຈີຈຳນວນ

© EIA

300 ຕູ້ສິນຄ້າທາງເຮືອອອກໄປ ຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງຜະລິດຕະພັນຂອງຕົນ 70 ເປີເຊັນເຮັດດ້ວຍໄມ້ (yellow balau) ສ່ວນທີ່ເຫຼືອນັ້ນເຮັດດ້ວຍໄມ້ (keruing) ແລະໄມ້ອື່ນໆ. ທັງໄມ້ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ມີແຫຼ່ງທີ່ມາຈາກປະເທດລາວແລະຫວຽດນາມ. ວັດຖຸດິບສ່ວນໃຫຍ່ຈະຖືກສົ່ງເຂົ້າ ມາກ່ອນ ລັກສະນະເປັນໄມ້ທ່ອນ ແຕ່ບາງຢ່າງເປັນໄມ້ທີ່ຊອຍແລ້ວ. ຫງວຽນ ທີ ທົງ ທຸຍ ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ບໍລິສັດຂອງຕົນບໍ່ໄດ້ນຳເອົາໄມ້ມາຈາກປະເທດລາວດ້ວຍຕົນເອງ ແຕ່ແມ່ນຕົວແທນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນເປັນຜູ້ຈັດສົ່ງມາໃຫ້. ຜະລິດຕະພັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງບໍລິສັດ ທົນ ທຸຍ ແມ່ນ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປເອີຣົບແລະສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ບໍລິສັດ ຄ່ານ ຕິ້ງ (Khang Thinh)

ຢູ່ທີ່ ກີ່ຍອງ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນຍັງໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງບໍລິສັດ ຄ່ານ ຕິ້ງ ເປັນເຈົ້າຂອງ. ພົບວ່າບໍລິສັດນີ້ກຳລັງຕໍ່ໄມ້ທ່ອນຈາກປະເທດລາວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອຜະລິດເຟີນີເຈີສົ່ງອອກຕ່າງປະເທດ.

ຕັ່ງ ທີ ຕວຽດ ງ່າ (Tang Thi Tuyet Nga) ຜູ້ອຳນວຍການບໍລິສັດເປີດເຜີຍວ່າ ວັດຖຸດິບຂອງບໍລິສັດ ຄ່ານ ຕິ້ງ ປະມານ 70 ເປີເຊັນແມ່ນໄມ້ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ຊຶ່ງທຸກໆປີ ຕົວແທນຢູ່ກີ່ຍອງ ຂອງບໍລິສັດ ດຸຍ ຕວນ ເຕ ຈຳກັດ (Duy Tuan Pte Ltd) ຈະເປັນຜູ້ຈັດສົ່ງໄມ້ທ່ອນຈາກປະເທດລາວມາໃຫ້ປະມານ 3,000 ແມັດກ້ອນ. ບໍລິສັດ ຄ່ານ ຕິ້ງ ສົ່ງຜະລິດຕະພັນສ່ວນໃຫຍ່ຂອງຕົນໄປເອີຣົບ.

ບໍລິສັດວິນ່າຟອຣ ດານັງ (Vinafor Danang)

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄປພົບບໍລິສັດດານັງ ຊຶ່ງເປັນບໍລິສັດຍ່ອຍຂອງບໍລິສັດວິນ່າຟອຣຂອງລັດ ຊຶ່ງດຳເນີນການເກືອບວ່າທຸກດ້ານຂອງການຄ້າໄມ້ຢູ່ຫວຽດນາມ ນັບຕັ້ງແຕ່ການປູກໄມ້ ຄ້າໄມ້ແລະປຸງແຕ່ງໄມ້. ລະຫວ່າງທີ່ເລາະເບິ່ງໂຮງງານປະກົດວ່າ ຂີດຄວາມສາມາດດ້ານການປຸງແຕ່ງໄມ້ຂອງບໍລິສັດວິນ່າຟອຣ ດານັງນັ້ນ ມີບໍ່ຫຼາຍ ແຕ່ທຸລະກິດຫຼັກຊ້ຳພັດວ່າແມ່ນການຄ້າໄມ້. ຕໍ່ມາອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ໂທລະສັບຫາຈອນນີ່ ກົ່ງ (Johny Cuong) ຜູ້ທີ່ຮູ້ຈັກດີກ່ຽວກັບການຄ້າວັດຖຸດິບຂອງບໍລິສັດ. ກົ່ງ ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າລາວສາມາດຈັດຫາໄມ້ທ່ອນຈາກລາວໃນປະລິມານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ໃຫ້ໄດ້ ແລະໃນຂະນະນີ້ລາວມີໄມ້ທ່ອນ (yellow balau) ຮອດ 6,000 ແມັດກ້ອນ ຢູ່ໃນປະເທດລາວ ກຳລັງລໍຖ້າລຳລຽງມາຫວຽດນາມຢູ່.

ບໍລິສັດ ຮ່ວງ ຟັດ ເຟີນີເຈີ (Hoang Phat Furniture)

ໃນປີ 2007 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄປພົບບໍລິສັດ ຮ່ວງ ຟັດ ເຟີນີເຈີ ຢູ່ ກີ່ຍອງ ແລະໄດ້ພົບວ່າບໍລິສັດນີ້ກຳລັງລຳລຽງໄມ້ທ່ອນ (yellow balau) ນຳເຂົ້າມາຈາກປະເທດລາວ ຊຶ່ງຈະນຳໄປແປຮູບເປັນເຟີນີເຈີ ເພື່ອສົ່ງອອກເອີຣົບໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ. ໃນເດືອນເມສາ ປີ 2011 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ສັງເກດເຫັນກຳມະກອນກຳລັງເອົາໄມ້ທ່ອນຂຶ້ນໃສ່ລົດບັນທຸກຂອງບໍລິສັດ ຮ່ວງ ຟັດ ຢູ່ສະໜາມໄມ້ທ່ອນຂອງບໍລິສັດຫວຽດນາມເພື່ອການຮ່ວມມືທາງດ້ານເສດຖະກິດ (COECCO) ໃນແຂວງອັດຕະປື. ໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນເພື່ອຕິດຕາມເລື່ອງທຸລະກິດຂອງບໍລິສັດ ຮ່ວງ ຟັດ ເຮັດໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍລິສັດນີ້ສາມາດ ຈັດຫາໄມ້ (keruing) ໃຫ້ໄດ້ໃນປະລິມານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຈາກປ່າໄມ້ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ຈຸດຜ່ານແດນ

ອີງໃສ່ການສືບສວນຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນຕັ້ງແຕ່ປີ 2007 ເປັນຕົ້ນມາ ມີໄມ້ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍພຽງພໍມາກທີ່ຖືກສົ່ງອອກຈາກລາວໄປ ຫວຽດນາມ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄມ້ທ່ອນ ຫຼືໄມ້ຊອຍເຫຼື່ອມກໍຕາມ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນການຝ່າຝືນກົດໝາຍຂອງລາວທັງນັ້ນ. ຈຸດຂ້າມຊາຍແດນສຳຄັນທີ່ໃຊ້ເປັນປະຈຳເພື່ອລັກລອບເອົາໄມ້ທ່ອນຈາກລາວໄປຫວຽດນາມມີຄື:

ດ່ານ ພູໂກ - ໂບອາຍ: ເຫັນລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນແລ່ນເປັນສາຍກັນໄປ ສ່ວນໃຫຍ່ໄປຈາກອັດຕະປື ແລະຊາດນາຈາກເຊກອງແດ່ ມຸ່ງໜ້າໄປຫວຽດນາມຜ່ານດ່ານແຫ່ງນີ້. ສ່ວນຫຼາຍໄມ້ທ່ອນທີ່ລຳລຽງຂ້າມດ່ານນີ້ ມີຈຸດໝາຍປາຍທາງທີ່ເມືອງຕ່າງໆຄື ກີ່ຍອງ, ວິງແລະດານັງ.

ເສັ້ນທາງເລກທີ 15 ຢູ່ສາລະວັນ: ຄົນຂັບລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນຢູ່ເຊກອງເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ ໄມ້ທ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ຈາກສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງເຂື່ອນໄຟຟ້າເຊກອງ 4 ຖືກລຳລຽງຜ່ານຈຸດນີ້ ຄາດວ່າ ໄມ້ທ່ອນສ່ວນໃຫຍ່ຈະມີປາຍທາງຢູ່ທີ່ດານັງ.

ຈຸດຜ່ານແດນດັກຈຶງ ຢູ່ເຊກອງ: ເຊື່ອວ່າໄມ້ທ່ອນທີ່ຖືກລຳລຽງຂ້າມຈຸດຜ່ານແດນບ່ອນນີ້ມາຈາກສະຖານທີ່ສ້າງເຂື່ອນເຊກະໝານ 3.

ດ່ານໜອງແຮດ - ນ້ຳຄານ: ພໍ່ຄ້າຜູ້ໜຶ່ງຢູ່ຫວຽດນາມເປີດເຜີຍຕໍ່ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງ ແວດລ້ອມສາກົນວ່າ ມີການຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນແລະໄມ້ທ່ອນຊອຍເປັນຫຼີມຜ່ານດ່ານໜອງແຮດ - ນ້ຳຄານ ເປັນປະຈຳ. ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນດີວ່າ ໄມ້ທີ່ຜ່ານດ່ານນີ້ຈະໄປສິ້ນສຸດຢູ່ທີ່ວິງ, ໄຮຟອງ ຫຼືຮ່າໂນ້ຍ.

ດ່ານນາເພົ້າ - ຈາໂລ: ໃນປີ 2007 ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ຖ່າຍຮູບເອົາລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນແລ່ນເປັນສາຍຜ່ານດ່ານແຫ່ງນີ້ໄປຫວຽດນາມໄວ້. ໃນເດືອນເມສາປີ 2011 ພໍ່ຄ້າຄົນໜຶ່ງຂອງພອນສັກຢືນຢັນວ່າຍັງມີການໃຊ້ດ່ານນີ້ຫຼາຍ ແລະກໍ່ຍັງມີການລຳລຽງໄມ້ທ່ອນຜ່ານດ່ານນີ້ອອກໄປຫວຽດນາມຢູ່ຕໍ່ໄປ.

ດ່ານເຄຊານ - ລາວບາວແລະນ້ຳເພົາ - ກາວແຕຼວ: ມີການລາຍງານວ່າໄມ້ທີ່ມີລາຄາແພງ ແລະມັກເປັນ 'ໄມ້ທີ່ມີຄຸນຄ່າ' ຖືກລັກລອບນຳຂ້າມດ່ານສອງແຫ່ງນີ້ອອກໄປຫວຽດ ນາມ.

© EIA

ຈຸດໝາຍປາຍທາງຕໍ່ໄປ

© EIA

ຮູບເທິງ:
ທ່າເຮືອຕປິນລ່າ,
ຢູ່ດານັງຂອງຫວບິດນາມ.

ຮູບລຸ່ມ:
ເຟີນີເຈີໃຊ້ຢູ່ນອກເຮືອນທີ່ຜະລິດຢູ່ຫວບິດນາມ ເພື່ອສົ່ງອອກໄປເອີຣົບ.

ທຸກໆປີຈະມີໄມ້ທ່ອນຫລາຍຮ້ອຍພັນແມັດກ້ອນຫລັ່ງໄຫລອອກຈາກລາວໄປຫວບິດນາມ ສິນຄ້າຈານວນມະຫາສານຈະເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຕະຫລາດສາກົນ ສ່ວນໃຫຍ່ໃນຮູບແບບຜະລິດຕະ ພັນໄມ້ສໍາເລັດຮູບທີ່ເຮັດຢູ່ໃນຫວບິດນາມ ນອກນັ້ນຍັງມີໄມ້ທີ່ເປັນວັດຖຸດິບສົ່ງໄປບ່ອນແຕ່ງຢູ່ປະເທດ ອິນນາອີກ ເຊັ່ນ ຈີນ ແລະອິນເດຍ. ການຄວບຄຸມຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ຢູ່ປະເທດອາຊີອື່ນໆ ເຊັ່ນ ອິນໂດນີເຊຍໄດ້ປັບປຸງສະພາບຂອງລາວໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໂດຍໃຫ້ມີການຈັດການກັບບັນຫາຄວາມບໍ່ຖືກຕ້ອງແລະບໍ່ເປັນລະບົບກ່ຽວກັບປ່າໄມ້ນັ້ນ ແມ່ນການສະເໜີທີ່ໜ້າສົນໃຈສໍາລັບອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງໄມ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດແລະເຂດອື່ນອີກ.

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ສໍາເລັດຮູບ

Nອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງໄມ້ຂອງຫວບິດນາມເນັ້ນສະເພາະໃສ່ການຜະລິດເຟີນີເຈີທີ່ໃຊ້ຢູ່ໃນເຮືອນ ແລະນອກເຮືອນ ເຖິງວ່າການຜະລິດໄມ້ປູພື້ນເກົ່າປູພື້ນແລະຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບອື່ນໆກໍາ ລັງຂະຫຍາຍຕົວກໍ່ຕາມ. ເມື່ອຄໍານຶງເຖິງລັກສະນະຂອງຂະແໜງໄມ້ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການສົ່ງອອກ ຂອງຫວບິດນາມແລ້ວ ຄາດວ່າໄມ້ທ່ອນທີ່ນໍາເຂົ້າມາຈາກປະເທດລາວນັ້ນຈະຖືກແປຮູບເປັນ ຜະລິດຕະພັນສໍາເລັດຮູບ ຊຶ່ງຈະໄປສິ້ນສຸດຢູ່ຕະຫລາດປາຍທາງ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນຢູ່ສະຫະພາບເອີຣົບແລະສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

ຢູ່ພາຍໃນສະຫະພາບເອີຣົບເອງ ປະເທດທີ່ເປັນສະມາຊິກຕ່າງໆມີການຮັບຮູ້ຂອງເງື່ອນໄຂທີ່ແຕກຕ່າງກັນກ່ຽວກັບຊະນິດໄມ້ໃນການເຮັດເຟີນີເຈີທີ່ໃຊ້ຢູ່ນອກເຮືອນ ຊຶ່ງນໍາເຂົ້າມາຈາກ ຫວບິດນາມ ສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວເປັນຍ້ອນຮູບແບບຄວາມນິຍົມຊົມຊອບແລະຈິດສໍານຶກກ່ຽວກັບຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຈາກການຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ.

ຕົວຢ່າງ ຕະຫລາດພາກເໜືອຂອງສະຫະພາບເອີຣົບ ເຊັ່ນ ເຢຍລະມັນມັກຊະນິດໄມ້ທີ່ປູກເອງ ເຊັ່ນໄມ້ໂອກ, ໄມ້ຂະເຫຼັກແລະມັກແມ່ນໄມ້ທີ່ມີການຮັບຮອງຕາມຄວາມຕ້ອງການ. ສ່ວນຕະ ຫລາດອື່ນໆ ເຊັ່ນ ອີຕາລີຍັງທໍາການຄ້າເຟີນີເຈີທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ທີ່ມີອັດຕາສ່ຽງສູງທີ່ຈະ ສູນພັນ ຄື ໄມ້ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ຈາກຫວບິດນາມຢູ່. ຈາກການສືບສວນຂອງອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ ເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າໄມ້ທ່ອນສ່ວນຫລາຍ ລ້ວນມີແຫລ່ງທີ່ມາຈາກປະເທດລາວທັງນັ້ນ.

ຢູ່ໂຮງງານຜະລິດເຟີນີເຈີໃຊ້ຢູ່ນອກເຮືອນທີ່ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ໄປຢ້ຽມຢາມທີ່ກ່າວມານັ້ນ ບໍລິສັດນີ້ປຸງແຕ່ງໄມ້ອີກທີ່ມີການຮັບຮອງແລ້ວ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍມີໄມ້ ທ່ອນຊຶ່ງເປັນໄມ້ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ຈາກປະເທດລາວນໍາອີກ. ຕົວຢ່າງນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຄວາມຕ້ອງການດ້ານຕະຫລາດແມ່ນຕົວເລັ່ງສໍາຄັນທີ່ຜັກດັນໃຫ້ມີການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນຈາກລາວ. ລະຫວ່າງທີ່ລົງເດີນໄຫວສືບສວນໃນປີ 2010 ແລະປີ 2011 ນັ້ນ ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ບັນທຶກການໃຊ້ໄມ້ທ່ອນ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ໂດຍໂຮງງານຕ່າງໆທີ່ຜະລິດເຟີນີເຈີຢູ່ໃນຫວບິດນາມທີ່ສະໜອງໃຫ້ຕະຫລາດສະຫະພາບເອີຣົບ. ໂຮງງານແຫ່ງໜຶ່ງຢູ່ກຸຍຍົງອ້າງວ່າໄດ້ຈັດສົ່ງເຟີນີເຈີທີ່ໃຊ້ຢູ່ນອກເຮືອນ ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍໄມ້ (yellow balau) ໄປໃຫ້ສອງບໍລິສັດອີຕາລີ ຊື່ Sea Ingross SRL and Di.Mo Commerciale SRL ເພື່ອນໍາໄປແຈກຢາຍໃຫ້ແກ່ຮ້ານຂາຍຍ່ອຍຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ. ໜຶ່ງໃນບັນດາຊື່ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າທີ່ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນເຫັນຢູ່ທີ່ໂຮງງານແມ່ນ Cosmo ມີໂອເຜີອການສົ່ງຊື້ຢູ່ໃນເວັບໄຊດ໌ຫນຶ່ງຂອງອີຕາລີ. ອີກໂຮງງານໜຶ່ງຢູ່ກຸຍຍົງບອກວ່າ ຕົນໄດ້ສົ່ງເຟີນີເຈີໃຊ້ຢູ່ນອກເຮືອນເຮັດດ້ວຍໄມ້ (yellow balau) ຊຶ່ງໄດ້ມາຈາກລາວໄປທາງເຮືອໃຫ້ຮ້ານຢູ່ໂປໂລຍ ຊຶ່ງແມ່ນ Leroy Merlin ພໍ່ຄ້າຂາຍຍ່ອຍເປັນເຈົ້າຂອງ. ໂຮງງານສອງແຫ່ງນຍັງສົ່ງເຟີນີເຈີທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ (keruing) ໄປໃຫ້ລູກຄ້າຢູ່ປະເທດເກຼັກແລະແຟງລັງນໍາອີກ.

ຜະລິດຕະພັນໄມ້ (yellow balau) ຊຶ່ງເຮັດຈາກໄມ້ທ່ອນທີ່ໄດ້ຈາກປະເທດລາວນັ້ນຍັງເຂົ້າໄປ ຢູ່ໃນຕະຫລາດອາເມຣິການໍາອີກ. ຈາກການວິເຄາະຂໍ້ມູນດ້ານການຄ້າຂອງທີ່ອົງການສືບ ສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າ

ຜູ້ຜະລິດເຟີນິເຈີຢູ່ທີ່ກີຢຶງໄດ້ນຳໃຊ້ໄມ້ທ່ອນ (yellow balau) ຈາກປະເທດລາວ ເຮັດເຟີນເຈີໃຊ້ຢູ່ນອກເຮືອນສົ່ງອອກໃຫ້ພວກລູກຄ້າຢູ່ສະ ຫະລັດອາເມຣິກາ. ໜຶ່ງໃນຈຳນວນຜູ້ຊື້ແມ່ນ Oxford Garden ຢູ່ລັດເຄນຕັກກີ ມີເວັບໄຊດ໌ຂອງຕົນບອກວ່າເນັ້ນສະເພາະແຕ່ເຟີນເຈີທີ່ເຮັດຈາກໄມ້ (yellow balau) ເທົ່ານັ້ນ ແລະຍັງ ເສີມອີກວ່າ "ພວກເຮົາໃຊ້ແຕ່ໄມ້ຄຸນນະພາບດີ ແລະພວກເຮົາກໍບໍ່ຂຶ້ນກັບມັນ". ຜູ້ຜະລິດຫວຽດນາມຍັງໄດ້ສົ່ງຜະລິດຕະພັນທີ່ເຮັດດ້ວຍໄມ້ (yellow balau) ໄປໃຫ້ບໍລິສັດ International Caravan Inc. ຊຶ່ງຢູ່ Fort Worth ນຳອີກ.

ວັດຖຸດິບເປັນໄມ້ທ່ອນ

ບັນດາບໍລິສັດຫວຽດນາມທີ່ຄ້າໄມ້ທ່ອນຂອງລາວຍັງຈັດສົ່ງໄມ້ທ່ອນໃຫ້ຜູ້ຊື້ຢູ່ຕ່າງປະເທດແລະຜູ້ທີ່ເຮັດໄມ້ແປຮູບຢູ່ພາຍໃນປະເທດນຳ. ຕົວຢ່າງ ບໍລິສັດໃນສວູດທີ່ຕັ້ງຢູ່ຮ່າໂນ້ຍໄດ້ຈັດສົ່ງໄມ້ທ່ອນຂອງລາວໄປອິນເດຍແລະຈີນ. ການຊອກຄົ້ນທາງອິນເຕີເນັດເປີດເຜີຍໃຫ້ຮູ້ວ່າມີການຄ້າ ໄມ້ທ່ອນລາວໃນລະດັບລະຫວ່າງປະເທດຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຕົວຢ່າງໃນປີ 2010 ບໍລິສັດຫວຽດ ອັນວູດຈຳກັດ ຂອງຫວຽດນາມ Viet Anh Wood Co Ltd ໄດ້ສົ່ງທັງໄມ້ທ່ອນ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ຈາກປະເທດລາວອອກຂາຍໄປຕ່າງປະເທດເດືອນລະ 20,000 ແມັດກ້ອນ. ບັນດາຜູ້ຄ້າຈາກປະເທດອາຊີອື່ນໆທັງຫລາຍຕ່າງກໍພາກັນລ້າລວຍຈາກປ່າໄມ້ ຂອງປະເທດລາວ ເປັນຕົ້ນບໍລິສັດສິງກະໂປ, ອິນເດຍແລະຈີນກໍຍັງກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄ້າໄມ້ທ່ອນຂອງລາວ.

ຮູບລຸ່ມ:
ໄມ້ທ່ອນຈາກລາວ ຢູ່ທ່າເຮືອກີຍຶງ ຫວຽດນາມ ປີ 2010.

© EIA

ທຸລະກິດໄມ້ດູ່

© EIA

ນອກຈາກການຄ້າຊະນິດໄມ້ທີ່ມີບໍລິມາດຫລາຍແລະມູນຄ່າປານກາງ ເຊັ່ນ ໄມ້ (yellow balau) ແລະໄມ້ (keruing) ຈາກປະເທດລາວແລ້ວ ຍັງມີຕະຫລາດມືດ ໃນການຄ້າ 'ໄມ້ທີ່ມີຄຸນຄ່າ' ແລະມີລາຄາແພງນຳອີກ.

ຊະນິດໄມ້ໃນລະດັບນີ້ປະກອບດ້ວຍໄມ້ດູ່ສະຫຍາມ, ຊຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນທົ່ວໄປຕາມພາສາຈີນ ວ່າ ຮວງຮົວລີ (huanghuali) ແລະໄມ້ກໍາພີ. ຢູ່ໃນປະເທດລາວມີການຫ້າມຕັດແລະຄ້າຂາຍ ໄມ້ຊະນິດເຫລົ່ານີ້. ແຕ່ບັນດານັກຄ້າໄມ້ກໍຍັງເພີ່ມທະວີແນໃສ່ຄ້າໄມ້ຊະນິດທີ່ເປັນໄມ້ດູ່ຊຶ່ງ 'ບໍ່ ແມ່ນໄມ້ພື້ນເມືອງ' ເຊັ່ນໄມ້ດູ່ narra padauk ແລະ makha. ໃນທີ່ນີ້ຄຳວ່າ 'ໄມ້ດູ່' ໝາຍເຖິງການລວມເອົາໄມ້ສອງຊະນິດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງມາລວມເຂົ້າກັນ.

ໃນເດືອນເມສາ ປີ 2011, ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນໄດ້ມີໂອກາດພົບປະກັບທ່ານ ຊີ ຮົງຈຽງ Xie Rongjian ຫົວໜ້າບໍລິສັດ ດີ ເຊີງ ຮັງ (De Sheng Hang) ຢູ່ທີ່ ກວາງໂຈ ແຕ່ມາເຄື່ອນໄຫວຢູ່ລາວ. ທ່ານ ຊີ ອ້າງວ່າບໍລິສັດຂອງຕົນແມ່ນໜຶ່ງໃນນັກຄ້າໄມ້ດູ່ລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດຢູ່ໃນປະເທດລາວ. ລາວມີທີມງານທີ່ມີພະນັກງານເປັນຄົນຈີນເດີນທາງເພື່ອຊອກຊື້ໄມ້ດູ່ທົ່ວປະເທດລາວ. ຊະນິດໄມ້ສຳຄັນສອງຢ່າງທີ່ລາວຄ້າໄດ້ແກ່ ໄມ້ດູ່ສະຫຍາມ ແລະໄມ້ດູ່ narra padauk ຊຶ່ງມີແຫລ່ງທີ່ມາຈາກປະເທດລາວແລະກຳປູເຈຍ.

ໃນການເຮັດທຸລະກິດເກືອບວ່າໜຶ່ງສະຕະວັດຢູ່ໃນປະເທດລາວ ທ່ານ ຊີໄດ້ເຫັນການຫລຸດໜ້ອຍລົງຢ່າງສິ້ນເຊີງໃນການສະໜອງໄມ້ດູ່ໃຫ້ຕະຫລາດ. ລາວເວົ້າວ່າການທີ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນກໍຍ້ອນລາຄາແພງເກີນໄປທີ່ຜູ້ບໍລິໂພກຈ່າຍສຳລັບວັດຖຸດິບແລະຜະລິດຕະພັນສຳເລັດຮູບຢູ່ ໃນປະເທດຈີນນັ້ນເອງ. ລາວຍອມຮັບວ່າ "ຊະນິດໄມ້ໜີດແລ້ວ...ຍັງເຫລືອພຽງແຕ່ຫ້າປີເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະທຳການຄ້າຢູ່ (ຢູ່ໃນປະເທດລາວ)." ການສະໜອງໄມ້ດູ່ໃຫ້ບໍ່ພຽງພໍ ບໍ່ຄຸ້ມກັບຄ່າ ທີ່ທ່ານຊີຈະສົ່ງຄົນເດີນທາງໄປຊອກຊື້ຢູ່ທົ່ວປະເທດ ຖ້າຫາກໄດ້ໄມ້ທ່ອນພຽງແຕ່ສອງສາມ ແມັດກ້ອນເທົ່ານັ້ນ. ທ່ານ ຊີບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການຕັດໄມ້ອີກແລ້ວ ມີແຕ່ຊື້ໄມ້ທ່ອນຈາກໂຮງຊອຍຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນແລະຈາກນັກຄ້າໄມ້ ຊຶ່ງໄປຊອກຊື້ເອົານຳພວກຊາວບ້ານ.

ທ່ານ ຊີເປີດເຜີຍວ່າ ຕາມປົກກະຕິແລ້ວຈະມີການລຳລຽງໄມ້ດູ່ຂ້າມໄປຫວຽດນາມ ໂດຍຜ່ານ ດ່ານນ້ຳພ້າວ - ກາວແຕ້ວ ແລະ ດ່ານເຄຊານ - ລາວບາວ. ເມື່ອໄປຮອດຫວຽດນາມ ໄມ້ທ່ອນເຫລົ່ານັ້ນຈະຖືກຂົນສົ່ງໄປທ່າໄຮ່ຟອງແລະດານັງ ເພື່ອນຳເຂົ້າຕູ້ສິນຄ້າແລ້ວຈັດສົ່ງໄປຈີນ.

ຕະຫລາດສຸດທ້າຍຂອງໄມ້ດູ່ແມ່ນການຜະລິດເຟີນີເຈີແບບພື້ນເມືອງຢູ່ໃນຈີນ. ເມື່ອເວົ້າເຖິງຄຸນ ຄ່າເພີ່ມຂຶ້ນຂອງໄມ້ດູ່ ທ່ານ ຊີ ເວົ້າວ່າລາວຊື້ໄມ້ດູ່ຢູ່ໃນປະເທດລາວພຽງແຕ່ບໍ່ເທົ່າໃດຮ້ອຍໂດ ລາ ແຕ່ສາມາດເອົາໄມ້ເຫລົ່ານັ້ນໄປຂາຍຢູ່ປະເທດຈີນ ໄດ້ປະມານ 50,000 ໂດລາຕໍ່ແມັດກ້ອນ. ລາວຍັງເວົ້າເສີມອີກວ່າ ລະຫວ່າງ 10 ປີ ຜ່ານມາ ລາຄາວັດຖຸດິບຢູ່ໃນຈີນຖີບໂຕຂຶ້ນຫລາຍ ເປັນ 30 ເທົ່າ.

ນະໂຍບາຍໃນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ລະດັບສາກົນ

© EIA

ຮູບເທິງ:
ລົດບັນທຸກໄມ້ທ່ອນແລ່ນມຸ່ງໜ້າໄປຊາຍແດນຫວຽດນາມ ຢູ່ແຂວງອັດຕະປືຂອງ ລາວ ປີ 2010.

ຕະຫລອດທົດສະວັດທີ່ຜ່ານມາ ການຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍແລະການຄ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄມ້ນັ້ນ ເປັນເລື່ອງທີ່ຮັບຮູ້ກັນທົ່ວໂລກວ່າແມ່ນຕົວຂັບເຄື່ອນສຳຄັນເຮັດໃຫ້ມີການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ. ມີສຽງ ຢືນຢັນຢ່າງຈິງຈັງວ່າຄວາມຕ້ອງການຜະລິດຕະພັນໄມ້ລາຄາຖືກຢູ່ໃນຕະຫລາດບໍລິໂພກລາຍ ໃຫຍ່ ເຊັ່ນ ສະຫະພາບເອີຣົບແລະອາເມຣິການັ້ນ ແມ່ນຕົວຂັບເຄື່ອນສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການຕັດໄມ້ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ນຳໄປສູ່ການອອກນະໂຍບາຍໃໝ່ ໂດຍສະເພາະບໍ່ໃຫ້ເອົາໄມ້ເຖື່ອນ ເຊັ່ນ ໄມ້ທ່ອນຈາກລາວທີ່ຖືກລັກລອບເອົາເຂົ້າໄປໃນຫວຽດນາມນັ້ນ ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນຕະຫລາດເຫລົ່ານີ້ເປັນອັນຂາດ.

ກົດໝາຍບັງຄັບກ່ຽວກັບປ່າໄມ້, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແລະການຄ້າຂອງສະຫະ ພາບເອີຣົບ (EU FLEGT)

ຍ້ອນຮັບຮູ້ເຖິງຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງຈາກການຕັດໄມ້ຢ່າງຜິດກົດໝາຍ ແລະບົດບາດຂອງມັນດ້ານການຕະຫລາດ ສະຫະພາບເອີຣົບຈຶ່ງໄດ້ສ້າງແຜນປະຕິບັດດ້ານກົດໝາຍບັງຄັບກ່ຽວກັບ ປ່າໄມ້, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແລະການຄ້າຂຶ້ນມາໃນປີ 2003. ແຜນປະຕິບັດດັ່ງກ່າວຊອກຫາທາງແກ້ໄຂການຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ ເລີ່ມຈາກທາງການຜະລິດແລະການບໍລິໂພກ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນສິ້ນສຸດຂອງການຄ້າໄມ້. ເສົາຫລັກສຳຄັນສອງອັນຂອງແຜນການນີ້ແມ່ນກົດລະບຽບກ່ຽວກັບໄມ້ແລະຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA).

ໃນທີ່ສຸດກໍ່ມີການບັນລຸຂໍ້ຕົກລົງກັນໄດ້ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2010, ມີການອອກກົດລະບຽບກ່ຽວກັບການຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເອົາໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍເຂົ້າມາໃນຕະຫລາດສະຫະພາບເອີຣົບເປັນເທື່ອ ທຳອິດ. ອັນນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ ຜູ້ທີ່ເລີ່ມນຳໄມ້ເຖື່ອນເຂົ້າມາສະຫະເອີຣົບສາມາດຖືກດຳເນີນ ຄະດີໄດ້. ກົດລະບຽບນີ້ຍັງບັງຄັບໃຫ້ບໍລິສັດຕ່າງໆສ້າງຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈ ດ້ວຍການຫລີກລ່ຽງຄ້າຂາຍໄມ້ເຖື່ອນຢ່າງຈິງຈັງ.

ເມື່ອກົດລະບຽບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໃນເດືອນມີນາ ປີ 2013, ບັນດາຜູ້ຊື້ໄມ້ແລະຜະລິດຕະພັນໄມ້ ຢູ່ສະຫະພາບເອີຣົບ ຈະໄດ້ຮັບຫລັກຖານຢັ້ງຢືນຈາກຜູ້ຂາຍວ່າ ໄມ້ທີ່ຕັດມາແລະຊື້ຂາຍກັນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ. ອີງຕາມລະບົບດັ່ງກ່າວ ບັນດາຜູ້ສົ່ງອອກຂອງຫວຽດນາມ ຊຶ່ງໃຊ້ໄມ້ເປັນວັດຖຸດິບຈາກປະເທດລາວຈະມີຄວາມສ່ຽງສູງທີ່ຖືກປັບໃໝໃສ່ໂທດ. ແຜນປະຕິບັດດ້ານກົດໝາຍບັງຄັບກ່ຽວກັບປ່າໄມ້, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແລະການຄ້າຖືກອອກແບບມາ ເປັນການຊ່ວຍບັນດາປະເທດຜູ້ຜະລິດກວດສອບເບິ່ງວ່າ ຜະລິດຕະພັນໄມ້ຂອງພວກ ຕົນນັ້ນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍບໍ່ ແລະເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ມີພຽງແຕ່ຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍເທົ່ານັ້ນ ຈຶ່ງຈະສາມາດສົ່ງອອກໄປສະຫະພາບເອີຣົບໄດ້.

ອີງຕາມຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA) ນັ້ນ, ຈະມີການອອກໃບຮັບຮອງໃຫ້ແກ່ບໍລິສັດທີ່ໄດ້ຮັບການພິສູດແລ້ວວ່າໄດ້ປະຕິບັດຕາມລະບົບສ້າງຄວາມ ໝັ້ນໃຈວ່າໄມ້ມີທີ່ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ Timber Legality Assurance System (TLAS) ຫລື 'ມາດຕະຖານດ້ານຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ' - ເປັນກົດໝາຍໝວດໜຶ່ງຄຸ້ມ ຄອງການຄ້າໄມ້ ຊຶ່ງໄດ້ຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນຂະນະທີ່ມີການເຈລະຈາກັນລະຫວ່າງປະເທດທີ່ເຂົ້າຮ່ວມຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈກັບສະຫະພາບເອີຣົບ. ມາດຕະຖານດ້ານຄວາມຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແບບນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງກວມເອົາໄມ້ທຸກຢ່າງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນໄມ້ທີ່ຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຫລືປະເທດທີ່ເປັນຄູ່ຮ່ວມງານນຳເຂົ້າມາກໍ່ຕາມ. ກໍລະນີຂອງ ຫວຽດນາມ ບໍລິສັດໜຶ່ງຊຶ່ງຢາກໄດ້ໃບຮັບຮອງຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມ ງານແບບສະໝັກ ໃຈ (VPA) ສຳລັບເຟີນິເຈີທີ່ຜະລິດຈາກໄມ້ທີ່ນຳເຂົ້າມາຈາກລາວນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງສາມາດສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍທັງຂອງຫວຽດນາມ ແລະຂອງລາວນຳ. ທັງສອງປະເທດນີ້ຕ້ອງສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນການເຈລະຈາເລື່ອງຂໍ້ຕົກ ລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA) ກັບສະຫະພາບເອີຣົບ.

ອົງປະກອບສຳຄັນຂອງການເຈລະຈາເລື່ອງຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກ ໃຈ (VPA) ແມ່ນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍທຸກລະດັບ ນັບຕັ້ງແຕ່ຊຸມຊົນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ, ກຸ່ມອົງກອນພາກປະຊາຊົນໄປຈົນຮອດຜູ້ຕາງໜ້າອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະອົງ

ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດຖະບານ. ຢູ່ຫວຽດນາມມີການຕັ້ງໜ່ວຍສະເພາະກິດຂຶ້ນມາໃນເດືອນ ຕຸລາ ປີ 2010 ເພື່ອເຮັດວຽກກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຕາມລະບົບສ້າງຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າໄມ້ມີທີ່ມາຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະການເຈລະຈາຢ່າງເປັນທາງການກັບສະຫະພາບເອີຣົບ ກໍໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນໃນເດືອນຕໍ່ມາ. ປະເທດລາວຍັງສ້າງກຸ່ມໄກ່ເກ່ຍເພື່ອເລີ່ມວຽກເຮັດຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA). ໃນເດືອນມີນາ ປີ 2011 ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ່າໄມ້ທັງສອງປະເທດໄດ້ເຮັດວຽກເລື່ອງບັນຫາຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA) ຢູ່ທີ່ຮ່າໂນ້ຍ ແລະປຶກສາຫາລືກັນເຖິງຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງປັບປຸງລະບົບການຕິດຕາມໄມ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.47 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຊັດເຈນແລ້ວວ່າ ຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA) ໃດໆບໍ່ວ່າກັບຫວຽດນາມຫລືລາວກໍ່ຕາມ ຈະຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫາການຄ້າໄມ້ທ່ອນຢ່າງຜິດກົດໝາຍທີ່ພວມດໍາເນີນຢູ່ລະຫວ່າງສອງປະເທດນີ້.

ບົດບັນຍັດເລໄຊຍ໌ຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາ (THE US LACEY ACT)

ໃນປີ 2008 ສະພາຄອງເກຣສຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາໄດ້ດັດແກ້ບົດບັນຍັດເລໄຊຍ໌ ເພື່ອເອົາພືດແລະຜະລິດຕະພັນຈາກພືດບັນຈຸເຂົ້ານໍາໃນການເສີມຂະຫຍາຍຂອບເຂດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນກວມເຖິງໄມ້ແລະຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ນໍາເຂົ້າມາແລະຄ້າຂາຍກັນຢູ່ພາຍໃນຕະຫລາດສະຫະລັດອາເມລິກາ. ການດັດແກ້ບົດບັນຍັດເລໄຊຍ໌ມີຜົນບັງຄັບວ່າການນໍາເອົາໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍເຂົ້າມາ ຫລືການຄ້າໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍກໍ່ຖືວ່າເປັນການລະເມີດບົດບັນຍັດນີ້, ການປ່ຽນໃສ່ໂທດຂອງຜູ້ທີ່ຝ່າຝືນບົດບັນຍັດຂັ້ນມີຕັ້ງແຕ່ການຍຶດເອົາໄມ້ທີ່ຈັດສົ່ງໄປເຖິງການຕັດສິນຈໍາຄຸກ. ບົດບັນຍັດນີ້ຍັງມີການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາຜູ້ນໍາສິນຄ້າເຂົ້າມາ ຕ້ອງແຈ້ງລາຍການຊະນິດໄມ້ຢູ່ໃນຜະລິດຕະພັນນັ້ນ ແລະໃຫ້ລະບຸປະເທດບ່ອນທີ່ຕັດໄມ້ນັ້ນ. ບໍລິສັດຂອງສະຫະລັດອາເມລິກາທີ່ນໍາຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ຜະລິດຢູ່ຫວຽດນາມ ຊຶ່ງໄດ້ໄມ້ທ່ອນຊາຍແດນມາຈາກປະເທດລາວນັ້ນມີທ່າອ່ຽງທີ່ຈະລະເມີດບົດບັນຍັດເລໄຊຍ໌ກໍເປັນໄດ້.

ການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດເຮືອນແກ້ວຈາກການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າແລະການເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເສື່ອມໂຊມ (REDD+)

ຄິດວ່າການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າປ່ອຍແກັສພິດຂຶ້ນໄປໃນອາກາດຢູ່ທົ່ວໂລກເຖິງ 20 ເປີເຊັນ ຈຶ່ງເກີດມີໂຄງການຫລຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍພິດຍ້ອນສາເຫດການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າ ແລະເຮັດໃຫ້ປ່າເສື່ອມໂຊມ (REDD+) ຊຶ່ງກໍາລັງມີການເຈລະຈາກັນຢູ່ໃນການສົນທະນາແລກປ່ຽນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະມີການທົດລອງກັນຢູ່ຫລາຍປະເທດ.

ທັງປະເທດລາວແລະຫວຽດນາມໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນການວາງນະໂຍບາຍຂອງ (REDD+) ແລະໂຄງການທົດລອງ. ເມື່ອ (REDD+) ໃຫ້ໂອກາດທີ່ຈະສ້າງພື້ນຖານທີ່ຍືນຍົງຫລາຍຂຶ້ນຢູ່ໃນສອງປະເທດນີ້ ແລະໃຫ້ລາງວັນຕອບແທນທາງດ້ານການເງິນຈາກການປະຕິບັດ ຈຶ່ງເປັນ ສິ່ງຊັດເຈນວ່າ ທັງການຕັດໄມ້ແລະການຄ້າໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍລະຫວ່າງສອງປະເທດນີ້ ເປັນເລື່ອງອັນຕະລາຍທີ່ຈະທໍາລາຍ (REDD+) ຢູ່ໃນພາກສ່ວນນີ້ຂອງຂົງເຂດແມ່ນໍ້າຂອງ. ທີ່ຈິງແລ້ວ ຄໍາຕອບນີ້ໄດ້ສະແດງອອກມາໃຫ້ເຫັນຢູ່ໃນການສຶກສາ ປີ 2009 ເມື່ອການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າຂອງຫວຽດນາມໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າມາໃນປະເທດເພື່ອນບ້ານ ເຊັ່ນ ລາວ ດ້ວຍການນໍາໄມ້ເຂົ້າຢ່າງຜິດກົດໝາຍ. ການສຶກສາພົບວ່າ ເມື່ອລວມເອົາການຕັດໄມ້ທີ່ມີການຄວບຄຸມຢູ່ພາຍໃນຫວຽດນາມແລະຊະແຫນງເຟີນິເຈີທີ່ກໍາລັງແຜ່ຂະຫຍາຍແລ້ວ ແຕ່ລະປີຈະມີໄມ້ລະ ຫວ່າງ 1.7 ແລະ 3.5 ລ້ານແມັດກ້ອນທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍມາຕັດຢູ່ຕ່າງປະເທດເປັນເວລາ 20 ປີແລ້ວ. ຍັງມີການຄາດຄະເນອີກວ່າ ໄມ້ທີ່ຫວຽດນາມນໍາເອົາເຂົ້າມາເກືອບ 50 ເປີເຊັນເປັນໄມ້ທີ່ມາຈາກ ແຫລ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ.

ປາຕຣິກ ເມຍ໌ຟອຍ (Patrick Meyfroidt) ຫົວໜ້າທີມຂຽນບົດສຶກສາຄົ້ນພົບອີກວ່າ "ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຄວບຄຸມການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າ, ການຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍແລະການຄ້າໄມ້ຈໍາເປັນຕ້ອງມີການປະສານງານກັນໃນລະດັບລະຫວ່າງປະເທດ...ລະຫວ່າງແຫລ່ງທີ່ມາ ຂອງໄມ້ ຄື ລາວ, ກໍາປູເຈຍແລະມຽນມາ ກັບສູນການປຸງແຕ່ງໄມ້ຄືຫວຽດນາມ". ບໍ່ຄ່ອຍມີແຕ່ຕາມວິໄສທັດທີ່ໄດ້ຮັບລາຍງານມາ ກ່ຽວກັບຄວາມເປັນຈິງເລື່ອງການຄ້າຢູ່ໃນໂລກນີ້ ປາຕຣິກຍັງເວົ້າເສີມອີກວ່າ "ປະເທດທີ່ບໍລິໂພກຜະລິດຕະພັນຂອງຫວຽດນາມ, ປະເທດຫວຽດ ນາມທີ່ນໍາໄມ້ຜິດກົດໝາຍເຂົ້າມາ, ແລະບັນດາປະເທດຊຶ່ງເປັນແຫລ່ງທີ່ມາຂອງໄມ້ບ່ອນທີ່ມີຜູ້ຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍມັກສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ບ້ານເມືອງ ຕ້ອງຮັບຜິດຮ່ວມກັນເລື່ອງການທີ່ຫວຽດນາມໄດ້ຍ້າຍການຕັດໄມ້ທໍາລາຍປ່າເຂົ້າໄປໃນປະເທດເພື່ອນບ້ານແລະໄດ້ປ່ອຍອາຍພິດຂຶ້ນສູ່ອາກາດ."49

ຮູບລຸ່ມ: ສະຫະລັດອາເມຣິກາແລະສະຫະພາບເອີຣົບແມ່ນຕະຫລາດໃຫຍ່ທີ່ສຸດສໍາລັບເຟີນິເຈີຂອງຫວຽດນາມ.

© EIA

ຂໍ້ສະເໜີ

ຂະໜາດແລະສະພາບທີ່ເປັນຢູ່ຂອງການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນລະຫວ່າງລາວແລະຫວຽດນາມແມ່ນຕົວຢ່າງທີ່ຊັດເຈນຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າທີ່ອ່ອນແອ. ນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານລາວກ່ຽວກັບການເກືອດຫ້າມການສົ່ງໄມ້ທ່ອນອອກໄປນອກປະເທດນັ້ນມີພຽງແຕ່ຢູ່ເທິງເຈ້ຍ ຊຶ່ງທຸກໆປີຈະມີໄມ້ທ່ອນຫລາຍຮ້ອຍພັນແມັດກ້ອນຖືກລຳລຽງອອກໄປຊາຍແດນ. ກົດໝາຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກົດລະບຽບໃນການດຳເນີນການຕັດໄມ້ຢູ່ປະເທດລາວນັ້ນ ບໍ່ມີຢູ່ໃນຄວາມເປັນຈິງ.

ເຮັດໃຫ້ການສໍ້ລາດບັງຫລວງໃນຂະແໜງປ່າໄມ້ແຜ່ລະບາດ. ການໃຫ້ໂກຕາໃນການຕັດໄມ້ ດຳເນີນໄປໃນລັກສະນະປິດລັບ ໂດຍໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນແລະບໍລິສັດທີ່ມີເສັ້ນສາຍ ລວມທັງກອງທັບຫວຽດນາມ. ການຈ່າຍສິນບົນເຈົ້າໜ້າທີ່ແມ່ນການໃຊ້ຈ່າຍເປັນປະຈຳທາງດ້ານທຸລະກິດ.

ການຄ້າໄມ້ທ່ອນຂ້າມຊາຍແດນຢ່າງຫລວງຫລາຍມາກໄດ້ສະໜອງໄມ້ໃຫ້ແກ່ພາກອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງເຟີນີເຈີທີ່ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງຫວຽດນາມ. ລາຍໄດ້ຈາກຂະແໜງນີ້ຄາດວ່າມີເຖິງ 4 ຕື້ໂດລາໃນປີ 2011 ແລະລັດຖະບານວາງແຜນຈະໃຫ້ລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນເປັນສອງເທົ່າໃນປີ 2020, ໃນຂະນະທີ່ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ໃນປະເທດລາວບໍ່ສາມາດຊອກຫາວັດຖຸດິບມາປ້ອນໄດ້ຢ່າງພຽງພໍ.

ຜົນກະທົບຈາກການຂຸດຄົ້ນໄມ້ຈາກປ່າຫລາຍເກີນໄປໂດຍບໍ່ມີການຄວບຄຸມຢູ່ໃນລາວນັ້ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງຢູ່ເຂດທີ່ມີຄວາມເສຍຫາຍຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຄືເຂດຕອນໃຕ້ຂອງປະເທດ. ໃນປີ 2008 ມີໄມ້ທ່ອນຫລາຍກວ່າ 200,000 ແມັດກ້ອນຜ່ານດ່ານຊາຍແດນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ຈຳປາສັກກັບຫວຽດນາມ. ລະຫວ່າງປີ 2002 ຫາປີ 2010 ພາກໃຕ້ຂອງລາວສູນເສຍເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຂອງຕົນເອງໄປເກົ້າເປີເຊັນ ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ການທຳມາຫາກິນຂອງປະຊາຊົນຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນແລະຊົນນະບົດ.

ລັດຖະບານລາວແລະຫວຽດນາມຈຳເປັນຕ້ອງແກ້ໄຂບັນຫານີ້ຢ່າງຮີບດ່ວນ ແລະປິດຊາຍແດນ ບໍ່ໃຫ້ມີການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນ. ເນື່ອງຈາກວ່າຫວຽດນາມໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າຢ່າງໄດ້ຜົນມາແລ້ວຈາກເຂດຊາຍແດນຂອງຕົນເຂົ້າໄປໃນປະເທດໃກ້ຄຽງຄືລາວ ດັ່ງນັ້ນ ການເຈລະຈາເລື່ອງ (REDD+) ກັບຫວຽດນາມຕ້ອງປະກອບເອົາຖານປະເມີນກ່ຽວກັບການຮົ່ວໄຫລຂອງໄມ້ທ່ອນຢູ່ໃນຂົງເຂດຢ່າງຈິງຈັງ. ການທີ່ທັງສອງປະເທດສະແດງຄວາມສົນໃຈໃນການເຈລະຈາເລື່ອງຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA) ກັບສະຫະພາບເອີຣົບນັ້ນ ຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການແກ້ໄຂບັນຫາເຫລົ່ານີ້. ເມື່ອເຖິງເວລານັ້ນປະຕູດັ່ງກ່າວຈະຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາຜູ້ບໍລິໂພກຄວນຫລີກເວັ້ນການຊື້ຜະລິດຕະພັນໄມ້ຈາກຫວຽດນາມ ຊຶ່ງເຮັດດ້ວຍໄມ້ທ່ອນຜິດກົດໝາຍທີ່ນຳເຂົ້າມາຈາກປະເທດລາວ.

ລັດຖະບານຂອງປະເທດລາວຄວນ:

- ປະຕິບັດການເກືອດຫ້າມໃນການສົ່ງໄມ້ທ່ອນຂອງຕົນອອກນອກປະເທດ
- ພິມເຜີຍແຜ່ລາຍລະອຽດທຸກຢ່າງຂອງໂກຕ້າການຕັດໄມ້ແລະການດຳເນີນການຄັດເລືອກ
- ເຮັດໃຫ້ກົດລະບຽບໃນການປ່ຽນດິນປ່າມາເປັນການປູກໄມ້ອຸດສາຫະກຳ

ລັດຖະບານຂອງຫວຽດນາມຄວນ:

- ເຄົາລົບນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານລາວດ້ວຍການຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ນຳເອົາໄມ້ທ່ອນ ຈາກປະເທດລາວເຂົ້າມາໃນປະເທດ
- ຈັດໃຫ້ມີການປຶກສາຫາລືກັນສອງຝ່າຍກັບລັດຖະບານລາວກ່ຽວກັບການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນ ລະຫວ່າງສອງປະເທດ
- ເຮັດວຽກກັບສະມາຄົມອຸດສາຫະກຳໄມ້ຂອງຫວຽດນາມ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເອົາໄມ້ທ່ອນທີ່ຈັດຊື້ມາໃຫ້ຢ່າງບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍຈາກປະເທດລາວນັ້ນເຂົ້າມາໃນພາກອຸດສາຫະກຳຂອງຕົນ.
- ບໍ່ໃຫ້ພາກທຸລະກິດຂອງກອງທັບດຳເນີນການຕັດໄມ້ຢູ່ໃນປະເທດລາວ.

ສະຫະພາບເອີຣົບຄວນ:

- ຮັບປະກັນວ່າການປຶກສາຫາລືໃດໆເລື່ອງຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານ ແບບສະໝັກໃຈ (VPA) ກັບຫວຽດນາມແລະລາວນັ້ນ ຈະເວົ້າເຖິງການແກ້ໄຂບັນຫາການຄ້າໄມ້ທ່ອນລະຫວ່າງສອງປະເທດນີ້ໃຫ້ໄດ້
- ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ມີສ່ວນໄດ້ສ່ວນເສຍໝົດທຸກລະດັບໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມການສົນທະນາໃດໆ ເລື່ອງຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບການເປັນຄູ່ຮ່ວມງານແບບສະໝັກໃຈ (VPA)
- ສົ່ງເສີມນະໂຍບາຍດ້ານການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ດ້ວຍການຜັນກົດໝາຍບັງຄັບກ່ຽວກັບປ່າໄມ້, ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແລະການຄ້າ (FLEGT) ເຂົ້າໃນການສ້າງ (REDD+) ໂດຍສະເພາະໃນເລື່ອງການເຄື່ອນຍ້າຍການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າ

ບັນດາບໍລິສັດແລະແລະຜູ້ບໍລິໂພກຄວນ:

- ໃຫ້ມີສິ່ງພິສູດໄດ້ວ່າຜະລິດຕະພັນໄມ້ທີ່ມາຈາກຫວຽດນາມນັ້ນບໍ່ແມ່ນເຮັດຈາກໄມ້ ທ່ອນທີ່ນຳເຂົ້າມາຈາກປະເທດລາວ.

© EIA

ເອກະສານອ້າງອີງ

1. ທະນາຄານໂລກ, ສະຖິຕິຂອງປະເທດ, 2008
2. ອົງການອາຫານແລະການກະເສດຂອງສະຫະປະຊາຊາດ, ການສຶກສາກ່ຽວກັບການເບິ່ງໄປທາງຂ້າງໜ້າ ຂອງວຽກງານປ່າໄມ້ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, 2009
3. ວາລະສານ Asia Times, ຕົ້ນໄມ້ລົ້ມລົງຢູ່ໃນລາວ, ວັນທີ 5 ປີ 2000
4. ອົງການ WWF, ບໍລິໂພກອະນາຄົດ, ປີ 2007
5. ອົງການ FAO ຂອງສະຫະປະຊາຊາດ 2009 op cit
6. ການຕີພິມຄວາມພອມເພື່ອນາສະເໜີຂອງ ສ. ປ. ປ ລາວ, ເດືອນຕຸລາ ປີ 2010
7. ວາລະສານ Asia Times 2010 op cit
8. ແຜນງານກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ສ. ປ. ປ ລາວ ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການປະເມີນດ້ານການປະຕິບັດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມໃນລະດັບຊາດ, ປີ 2006
9. ໜັງສືພິມ The Nation, ປະເທດລາວຈະເພີ່ມເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ຢູ່ໃນແຜນການ 5 ປີ, ວັນທີ 29 ເດືອນທັນວາ ປີ 2010
10. ວິທະຍຸເອເຊຍເສລີ, ນັກຈາໜາທີ່ລາວຂະແໜງປ່າໄມ້ຮັບເງິນສິນບົນຫລາຍຂຶ້ນ ເພື່ອເລີກປັບໄໝກັບການສາປະ ທານຕັດໄມ້ທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ວັນທີ 27 ປີ ເດືອນມັງກອນ ປີ 2010
11. ດັດສະນີຈາກການສອດສ່ອງເບິ່ງຄວາມໂປ່ງໃສຂອງການສໍ້ລາດບັງຫລວງລະຫວ່າງປະເທດ ປີ 2010
12. ແຜນນິໂຍບາຍຂອງປ່າໄມ້, ໂກຕາ, ອຳນວດ, ພູມອອດຫຼາພນ ແລະການລອກກູຍິນຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ປີ 2010
13. ດຳລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສ. ປ. ປ ລາວ ເລກທີ 18 ກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້, ປີ 2002
14. ໜັງສືພິມ Vientiane Times, ເຜີນຈົມບົນຫາຍຍົນຄວາມບໍ່ແນ່ນອນຂອງການສະໜອງໄມ້, ວັນທີ 11 ກຸມພາ ປີ 2011
15. ແນວໂນ້ມຂອງປ່າໄມ້, ຕະຫລາດແລະການຄ້າໄມ້ລະຫວ່າງລາວແລະຫວຽດນາມ ປີ 2009
16. ໜັງສືພິມ Vientiane Times, ໄມ້ທ່ອນຮອໄຫລຂ້າມຊາຍແດນ, ຈາກເປົ້າແສຂອງເຈົ້າໜ້າທີ ວັນທີ 28 ເດືອນສິງຫາ ປີ 2004
17. ໜັງສືພິມ Vientiane Times, ນາຍົກລັດຖະມົນຕີຈັດການກັບການຄ້າໄມ້ເຖື່ອນ, ວັນທີ 10 ເດືອນ ມິຖຸນາ ປີ 2011
18. ທະນາຄານໂລກ, ບົດລາຍງານກ່ຽວກັບການພັດທະນາຂອງ ສ. ປ. ປ ລາວ ປີ 2010
19. ອົງການແມ່ນ້ຳສາກົນ, ໂຄງການໄຟຟ້າພະລັງງານນ້ຳທີ່ມີຢູ່ແລະໄດ້ວາງແຜນໄວ້, ເດືອນກັນຍາ ປີ 2010
20. ອົງການແມ່ນ້ຳສາກົນ, ການເພີ່ມທະວີຢ່າງຫລວງຫລາຍດ້ານພະລັງງານ: ຜົນກະທົບຈາກການສ້າງເຂື່ອນ ຢູ່ໄວວາຢູ່ໃນລາວ, ປີ 2008
21. ອົງການແມ່ນ້ຳສາກົນ, ໂຄງການພະລັງງານນ້ຳເທີນ 2 ຢູ່ໃນລາວ: ການທຳລາຍລ້າງອອກໄປນອງ ທະນາຄານໂລກເປັນຜູ້ກຸ້ມ, ປີ 2002
22. ເອກະສານ, ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ຢູ່ໃນຂົງເຂດແມ່ນ້ຳຂອງ ປີ 2011
23. ສານຂ່າວສານປະເທດລາວ, ວັນທີ 3 ເດືອນກັນຍາ ປີ 2009
24. ແນວໂນ້ມຂອງປ່າໄມ້ ປີ 2009 op cit
25. ໜັງສືພິມ Vietnam News Brief, ຫວຽດນາມຈາເປັນຕ້ອງປະຕິບັດຢ່າງຈິງຈັງ ເພື່ອສົ່ງເສີມຂະແໜງທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບໄມ້, ວັນທີ 17 ເດືອນມີນາ ປີ 2011
26. ໜັງສືພິມ Vietnam News Service, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນໄມ້ຜະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ, ວັນທີ 28 ເດືອນມີນາ ປີ 2011
27. ໜັງສືພິມ Fordaq News: ການສົ່ງອອກຜະລິດຕະພັນໄມ້ມີຮອດ 2.4 ຕື້ໂດລາ 2007, ວັນທີ 10 ເດືອນມັງກອນ ປີ 2008
28. ອົງການອາຫານແລະການກະເສດຂອງສະຫະປະຊາຊາດ, ເອກະສານຄົ້ນຄວ້າ ເລກທີ APFSOSII/WP/2009/09, 2009
29. ໜັງສືພິມ Datamyne, ເຜີນເຈຂອງຫວຽດນາມ, ເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2010
30. ໜັງສືພິມ Saigon Times, ການສົ່ງເຜີນເຈຂອງຫວຽດນາມອອກໄປຈີນ ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ວັນທີ 15 ເດືອນທັນວາ ປີ 2010
31. ໜັງສືພິມ Vietnam News Service, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນໄມ້ຜະເຊີນກັບສິ່ງທ້າທາຍ, ວັນທີ 28 ເດືອນມີນາ ປີ 2011
32. CSIL, ອຸດສາຫະກຳເຟີນີເຈີຢູ່ໃນຫວຽດນາມ, ປີ 2007
33. ເອກະສານກ່ຽວກັບປ່າໄມ້, ການສຶກສາຮອບການເພື່ອວາງຂອບເຂດຂອງຫວຽດນາມກ່ຽວກັບ FLEGT, ເດືອນຕຸລາ ປີ 2009
34. ສານຂ່າວສານປະເທດລາວ, ຜູ້ສົ່ງອອກເຜີນເຈີຄວນເນັ້ນໃສ່ຕະຫລາດພາຍໃນປະເທດໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ, ວັນທີ 10 ເດືອນມີນາ ປີ 2011
35. ສະພາການຄ້າແລະອຸດສາຫະກຳຂອງຫວຽດນາມ, ຈາເປັນຕ້ອງມີການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງວິສະຫະກິດອຸດສາຫະກຳໄມ້, ວັນທີ 20 ເດືອນສິງຫາ ປີ 2010
36. ໄມ້ໃນລະດັບໂລກ, globaltimber.org.uk, 2011
37. EIA/Telepak, ເສັ້ນຊາຍແດນ, ປີ 2008
38. ຂໍ້ຕົກລົງຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ສ. ປ. ປ ລາວ ເລກທີ 18/2007/QD-TTG, ວັນທີ 5 ເດືອນກຸມພາ ປີ 2007
39. ສູນທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມຫວຽດນາມ, ຕົບມືພ້ອມເຮັດຂໍ້ສະເໜີໃຫ້ແກ່ທະນາຄານໂລກ ກ່ຽວກັບສິ່ງອານວຍ ຄວາມສະດວກລົກສະນະເປັນຄູ່ຮ່ວມງານເລື່ອງທາດກາກບອນຈາກປ່າ, ປີ 2011
40. ໜັງສືພິມ Straits Times, ຂໍ້ການດສາງຄວາມດຸນດ່ຽງລະຫວ່າງຈີນແລະຫວຽດນາມແບບມີລັບລົມຄົມ ໃນຂອງລາວ.
41. ໜັງສືພິມ Vietnam News Service, ຫວຽດນາມກາຍເປັນຜູ້ລົງທຶນເປັນອັນດັບໜຶ່ງໃນປະເທດລາວ, ແຫລ່ງໜ້າຈັບ: ໜັງສືພິມ Vientiane Times, ວັນທີ 31 ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2011
42. ໜັງສືພິມ Vietnam News Service, ບໍລິສັດຫວຽດນາມຢາກເຂົ້າໄປເຮັດໂຄງການພະລັງງານແລະບໍ່ແຮ່ຢູ່ໃນ ປະເທດລາວ, ວັນທີ 17 ເດືອນກັນຍາ ປີ 2010
43. ໜັງສືພິມ Saigon Times Daily, ຈະມີການກວດກາການຕັດໄມ້ຢູ່ບ່ອນສ້າງເຂື່ອນແລະໂຄງການສ້າງທາງ, ວັນທີ 10 ເດືອນພະຈິກ ປີ 2010
44. ລາວເຊີດຊູກົດໝາຍກອງຕາງໆຂອງກອງທັບຫວຽດນາມ, ໃບຂ່າວຂອງສານກຂ່າວສານຫວຽດນາມ, 14/5/10
45. EIA, ເສັ້ນຊາຍແດນ, ປີ 2008
46. ບົດລາຍງານຄົ້ນຫາບັນຫາຂອງວິວັດທະນາການລະຫວ່າງປະເທດດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມແລະສັງຄົມ, ໂຄງການອະເນກ ປະສົງນ້ຳເທີນ 2, ວັນທີ 25 ເດືອນກຸມພາ ປີ 2010
47. ລາວແລະຫວຽດນາມຜັກດັນໃຫ້ມີການພົວພັນກັນຢ່າງແໜ້ນແຟ້ນຂຶ້ນຕື່ມກ່ຽວກັບວຽກງານປ່າໄມ້, ສານຂ່າວສານປະເທດລາວ, ວັນທີ 4 ເດືອນມີນາ ປີ 2011
48. P. Meyfroidt and E. Lambin, ການຫັນປ່ຽນປ່າໄມ້ຢູ່ໃນຫວຽດນາມແລະການເຄື່ອນຍ້າຍການຕັດໄມ້ທຳລາຍປ່າເຂົ້າໄປຕ່າງປະເທດ, ດຳເນີນການໂດຍສະຖາບັນສາງຄົມແຫ່ງຊາດ, ເດືອນພຶດສະພາ ປີ 2009
49. ຕາໜ່າງການວິໄຈກ່ຽວກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ມາດຕະການປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ຕ້ອງຄວບຄຸມໝົດທົ່ວຂົງເຂດ, ວັນທີ 8 ເດືອນພະຈິກ ປີ 2009

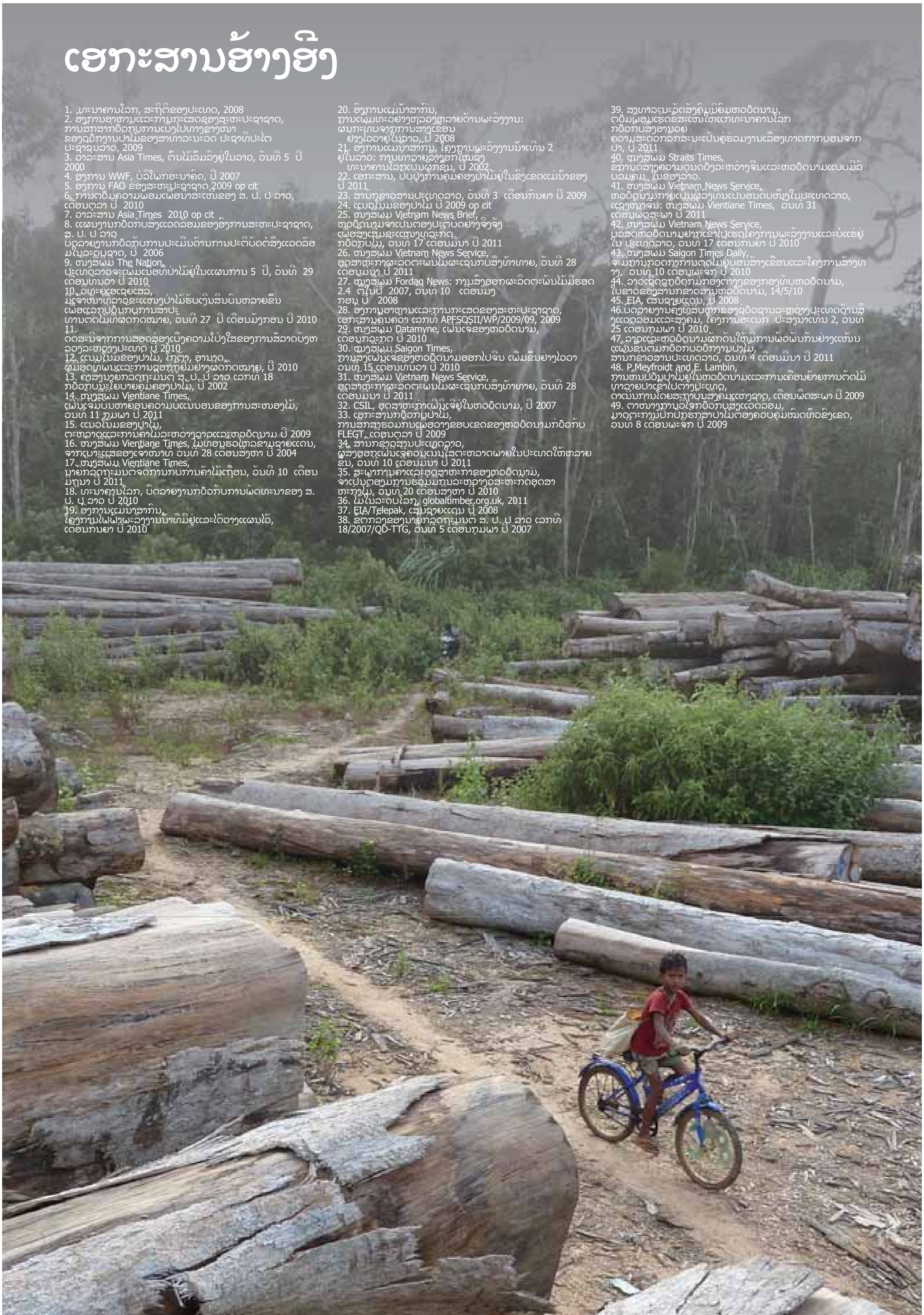

© EIA

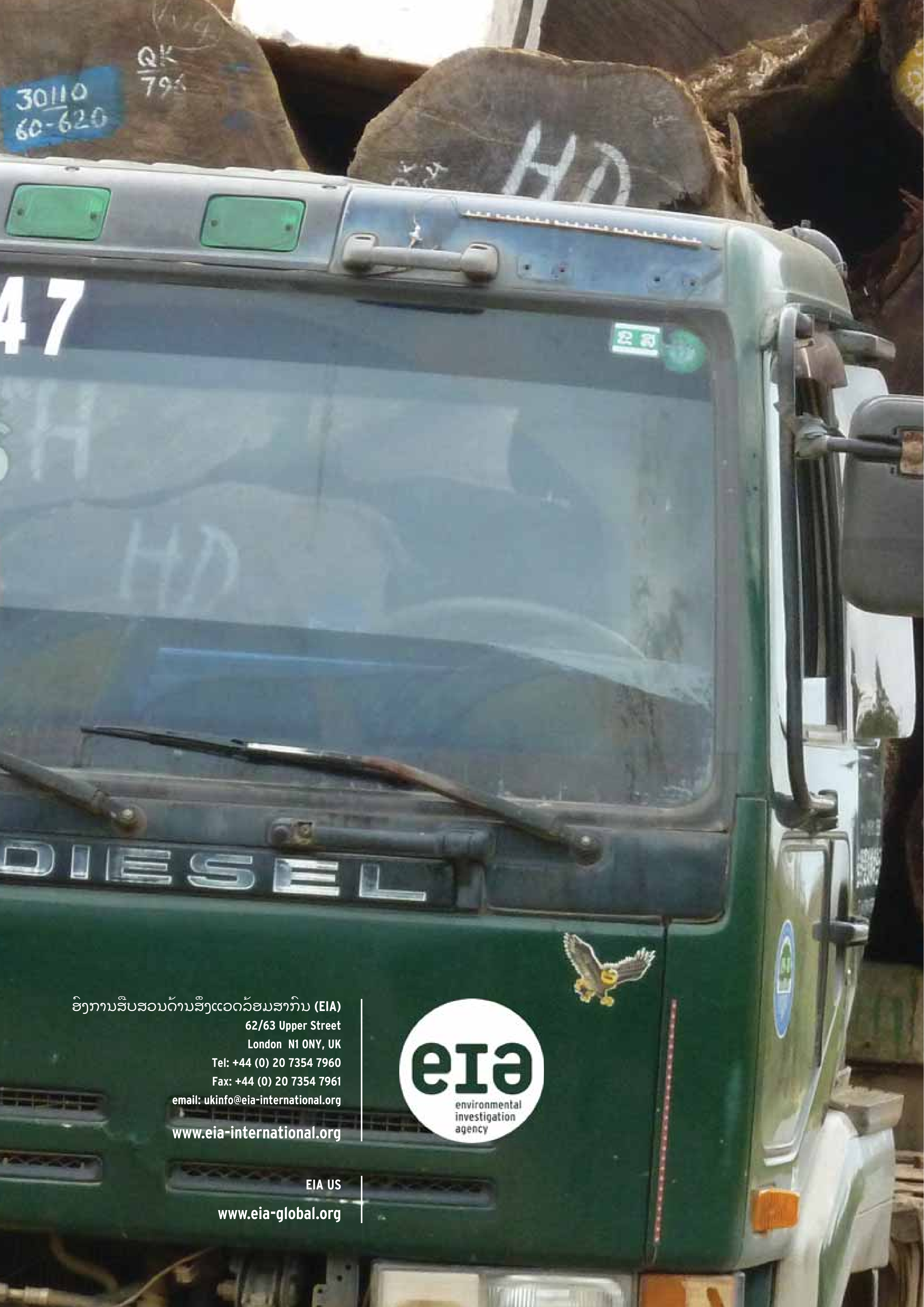

ອົງການສືບສວນດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມສາກົນ (EIA)
62/63 Upper Street
London N1 ONY, UK
Tel: +44 (0) 20 7354 7960
Fax: +44 (0) 20 7354 7961
email: ukinfo@eia-international.org
www.eia-international.org

eia
environmental investigation agency

EIA US
www.eia-global.org